உ

கடவுள் துணை.

சதாசார தீபிகை.

புராதனாலய சாஸ்திரங்களால்

ஸ்ரீவித்தியா அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்ட

சிதம்பரம்

1892.

Price an anna.

விலை அணா 1.

ஸ்ரீ சு. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A.

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

உ

குருப்யோநம:

சதாசார தீபிகை.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞே யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்த்ததே |
ஆஜ்ஞாச்சேதீ மமத்ரோஹீ மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ: ||

யாம ஸ்ரீலக்ஷ்மிபிராட்டியாரது கணவனைக்கருத்தி ண்டுத்தி அவரது ஆஞ்ஞாவாக்கியங்களாகிய வேதங்களி லும், தர்மசாஸ்திரங்களிலும் கண்டபடி ஆரியர்களின் நி த்யக்கிரியாக்ரமங்களைப்பற்றிச் சிறிது எழுதப்புகுவாம்.

சிலகன்மங்களுக்குப்பயன்யாம்காணக்கூடியதும், கூடாததுமானதாகவேற்பட்டது. சிற்சிலகன்மங்கள்யாம்காணக்கூடியபயன்களையே பெற்றன. காணக்கூடியபயன் என்பது, இவ்வுலகத்தின்கண் இதேவுடலிலனுபவிக்கப்பாலது. காணக்கூடாப்பயனென்னில், நூலாராய்ச்சியானும் நுட்பறிவானும் மறுவுலகங்களினும் மறுபிறப்புகளினும் பெறத்தக்கன. இனி உதயகாலாசாரங்களைக் கூறுவாம்.

இரவு இருபத்தைந்துநாழிகைசென்றபின்னர் நித்திரைசெய்யக்கூடாது. அக்காலத்திற்குச்சந்தியாகாலமெனப்பெயர். அக்காலத்தில் நித்திரைமுதலியவைகளை அனுட்டித்தால் நமக்குண்டாகும் தீயபயனைப்பற்றி ப்ருகன்மனு தமதபிப்பிராயத்தைக் கீழ்வருமாறு வெளியிடுகின்றார். "சந்தியாகாலத்தில் நித்திரையால் தௌர்பாக்கியமும், படித்தலால்ஆயுட்குறைவும், அன்னமருந்தலால்வியாதியும், ஸையோகத்தால் கர்ப்பத்திற்கழிவுமுண்டாம்" என்று. ஆதலால் அக்காலத்திலுறங்காது விழித்திருக்கவே

ண்டுமென்று ஏற்பட்டது. இவ்விழித்தலென்னுமாசாரம் யாம காணக்கூடியபயன்களை இயக்குவதால் இஃதுதிருஷ்டபலமென வேற்படும்- "விடியற்காலத்தில தேவதைகளும, பிதிருக்களுமொன்றுசேருவார்களாதலால, அக்காலம்விழித்திருத்தல பிதிருதேவதைகளைக்கனப்படுத்தலாகும்'' என்பதால, அக்காலமயாம்காணக்கூடாத (பிதுருக்களைக் கனப்படுத்தல்) பயன் அக்கன்மத்திற்கு வெளியாவதால அது அதிருஷ்டபலமெனக்கூறப்படும். ஆயினஇக்கன்மமிருவகைபலன்களுடைத்து இனிஆயுள்வேதத்தையறிந்தோா அக்காலத்திலவிழித்திருத்தல அனலபித்தமென்னும்வார்வகைப்பித்தத்தை அழிக்கும்வழிஎனச்சாற்றுகின்றனா. அக்காலத்தில வாளாவிழித்திருக்காதுகடவுளைக் கருத்திலிருத்தி இல்லற நற்பொருட்களைப்பற்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும. அப்பேத தருமசாஸ்திரங்களின்கருத்து. இராக்காலத்தை ஆறுபகுத்து அதினகடைப்பகுதியில தமது இல்லறத்துணைவியுடனவிழித்துக்கடவுளைத்துதித்துத் தருமார்த்தங்களைச் சிந்திக்கவேணடுவது'' என்றறிக. விழித்தவுடன் நல்லறிவுடைய அந்தணாகளையேனும, அலலது கற்புடைய மங்கையரையேனும்,பசுக்களையேனும, வேறெந்த மங்களபதாாத்தத்தையேனும்பாாத்தல வேண்டும் கற்புநிலைமைகடந்தவர்களையும்[illegible]பலவிதப்பாவிகளையும நிர்வாணிகளையும்,அங்க[illegible]களையும,பாாத்தலகூடாது (நிர்வாணிகளென்றலகுழ[illegible]நிர்வாணிகளலலர்; அவர்களைக்காண்டலும்குற்றமலல. [illegible]வது வயதுமுதல உடைகளைத்தரிக்கவேண்டுமாறுஉபநயனத்திலோ ரங்கமேற்பட்டிருப்பதால் அக்காலத்திற்குப பின்னரே அவர்களுக்கு உடை அவசியமெனக்கொள்க) எழுந்தபிறகு கீழ்த்திசையேனும் வடதிசையேனும நோக்கிச் சிறிதுதூரம்

செல்ல வேண்டும். அத்திசைகளில் பூரணமான தடாக முதலியவை இராவிடில அவையிருக்குந் திசை நோக்கிச்செலலுதலவசியம்; பகலில் வீடுகளடர்ந்திருக்கு மிடத்தைத் தூரத்திலொதுக்கித் தன்சரீரவியாபாரங்களை நடத்திக்கொள்ளல்வேண்டும். காய்ந்த புல்படிந்த மண்தரைகளில், சந்தியாகாலங்களிலும்,பகற்காலங்களிலும் வடக்குநோக்கியும், இரவிலதெற்குநோக்கியும், தேகபாதையை நிவர்த்திசெய்துகொள்ளலவேண்டும். இவ்விதி ஆபத்துக்காலத்திற்குற்றதலல. ஆபத்துக்காலத்தில் எத்திசைநோக்கியேனுமிருத்தல குற்றமாகாது. வஸ்திரத்தால நாசி வாய், சிரசு இவைகளைச் சுற்றிமூடிக்கொண்டு தேகத்திலுமமூடக்கூடியபாகங்களை அங்ஙனமேமெய்யுகொண்டு அக்கினி, சூரியன். சந்திரன, பசு தானியம் ; சநதியை(அதாவதுகாலேயில்கீழ்த்திசையும, மாலேயில மேற்றிசையுமெனபதுகருத்து) தீர்த்தம்(அதாவதுகுள முதலியவை)ஸ்திரீகள், தேவாலயங்கள், காறறு, அந்தணர் இவாகளுக் கெதிர்முகமாயுட்காராது, தமதுபூணூலேத்தரவடமாகத் தரித்து மலசலமகற்றிதலவேணடும. இதற்குத்தகாதவிடங்கள் -உழுதநிலம-தடாகமுதலியஜலம, மலே, தேவாலயம், புற்று, ஆற்றங்கரை, தேவாலயங்களுக்கருகாமை, பிராணிகள் நிறைந்த பள்ளம் ஆகியஇவைகளே.•

தமது பூணூலே மாலேயாகத் தரித்தலின்றி மூத்ர மலமுமலங்கழித்தல்கூடாது. அறியாமையால அங்ஙனம் செய்ப நேரிடின் அப்பூணூலேக்கள்ளிப் பிறிதொன்றைக் கொள்ளலவேண்டும். ஒரே வஸ்திரந் தரித்திருப்பவன் தன் பூணூலேயாவது வலது செவியிற்றரித்தல அக்காலத்துக் கின்றியமையாததாம். தைலக்காப்பு

வபனம் புணர்ச்சிமுதலிய கிரியைகளில் உடனே ஆசம
ன விதியின்படி தண்ணீருட்கொண்ட பிறகே தன்னுடலி
னின்றும மலங்களைக கழித்தல்வேண்டும். அக்காலத்தில்
ஒன்றும் பேசுதல் கூடாது. மலங்களையும் மற்றைய அசுசி
யுள்ள பதார்த்தங்களையும் உற்றுநோக்குதல் கூடாது.
பணக்கவலையுற்று வீணில நெடுங்காலம் அசுசியான இட
ங்களில் உட்காரலாகாது. சிறுபாத்திரங்களில எடுத்த
தண்ணீரைக் கொண்டே மலங்களை நீக்கிக்கொள்ளல்
வேண்டும். அத்தண்ணீர் முன்னரே எடுக்கப்பட்டும
சுத்தமானவிடத்தில் வைக்கப்பட்டதாய் இருத்தலவேண்
டும். மிருத்திகையும் தண்ணீரும் அவ்வசுசிகாலத்திலகை
யிற்றரித்தல்கூடாது. அம்மலங்கள் உடலில் மற்றெவ்விட
த்திலும் பற்றாது ஐயமுற முற்றிலுமொழியத் தண்ணீர்
மண முதலியவற்றால் சுத்திசெய்தல்வேண்டும்.——வழி
யில்ஐந்து முறையும்——குறியில் இரண்டுமுறையும் கை
களிலும் காலகளிலும் ஏழுமுறையும் மணணினால் சுத்
திசெய்தலவேண்டும். இச்செயலுக்குக்காணக்கூடியபயன்
துர்காற்றம் நீக்குதல். இனி மணம் சுத்திபெற்று மேல்மு
டிக்கவேணடிய கடன்களை முடிக்க அதிகாரத்தைஉண்டா
க்குதல் இதில ஊக்கமுள்ளோர் அறியத்தக்கஉட்பயன்.
இனிஅனேக தர்மசாஸ்திரங்களில் மண்ணிடலைப்பற்றிய
பல வேறுபாடுகள் காணப்படினும் அவை அவ்வவ்விட
த்தின் தாரதமமியங்களாலென்றறிந்து ஒன்றுடனொன்று
முறணாது பொருள்படுத்தி அநுஷ்டிக்கின்றொழுகுதலவே
ணடும. அதுபற்றியே "விகனஸ்" என்னுமுனிவர்தாம்
எழுதிய சூத்திரத்தில "அவ்வமண்ணின் ஆற்றலறிந்து
நாற்றமறமனோவிகற்பநீங்க மண்ணிடலவேண்டும்" என்
றார் இனித்தணீண்ர் எடுக்கப்பாத்திரங்கிட்டாவிடிலஒடுகி

ன்றதண்ணீருக்கு ஒருமுழதூரத்திற்கப்பால் உட்கார்ந்து கையினுல் தண்ணீர் எடுத்து அக்கருமத்தைச்செய்தல வேண்டும. பின் அவ்விடத்தை எவ்விதத்திலேனும் சுத்திசெய்துவிடுதல் வேண்டும்-இதேகருத்தை "விவஸ்வாண" என்பவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார். 'தணணீருக்கப்பால் ஒருமுழதூரத்திலுட்கார்ந்து சௌசவிதியை முடித்துப் பின் அவ்விடத்தையும் சுத்திசெய்தல்வேண்டும்" என்று. இதுபொதுவிதியாம். இரவிலும், மார்க்கங்களிலும் எவ்விதமேனும் சரீரத்துக்கு ஓர் சுத்திசம்பாதித்தல்வேண்டும். ஆதலினுலன்றோ 'சுசியுள்ளோனைக் கடவுளர் பிதுரக்கள் பின்பற்றுவார்கள். மற்றை இராக்ஷதர்கள் பைசாசர்கள் இவர்களைவிட்டுநீங்கிவிடுவர்" என்று ஆன்றோர்கூறுவர். சரீரசுத்தியினும்மனச்சுத்திபெறுதல உயர்வுடைத்தென்று ஆசிரியா தக்கா கூறுகின்றார். ஆதலால் எவ்விதசரீரசுத்திக்குமமனச்சுத்திஇன்றியமையாததாம். அச்சுத்தி உலகெலாங்கடந்தஉண்மைப்பொருளாய அப்பரவஸ்துவின் தியானத்தாலன்றி வேறெவ்வாற்றானும் நிலைபெறாதென்பது ஆசிரியர் வாதராயணர் சாற்றும்மெய்யுரையாம். அஃதாவது: "சரீரசுத்திபெற்றவ னேனும் பெறாதவனேனும் எவ்வவத்தையில் இருப்பினும் எவன் கமலக்கண்ணனைக் கருதுவானே அவன் உள்ளும், புறமும் அத்தியந்த சுத்தன் என்பதாம். பின்கச்சையைஇறுகி நின்றுகொண்டு இடப்புறந் திரும்பி வாய்கொப்பளித்தல் வேண்டும். இதனை விதித்தது நமது முகத்தின்உட்புறத்திலுள்ள மலங்களை நீக்குதலால் நாம் காணக்கூடியபயன்பெற்றது. அதை இடப்புறத்தே செய்தல்வேண்டுமென்று கூறியதுமட்டில் அறிஞர்க்கேபுலப்படும் பயன்பெற்றதாம். சரீரத்தின்வலப்புறத்தில்தேவதைகள்பிதி

க்கள் ரிகஷிள்முதலியோரிருப்பதால் அவர்களிடம் ஓர்கு ற்றமபெறுமல் தண்ணீரைமற்றவிடம் கொப்பளித்தல வே ண்டுமெனபது நூலாசிரியாகருத்து. மலசீக்கத்திற் பன்னி ரண்டுமுறையும்சலசீக்கத்தில்நான்குமுறையும்கொப்பளித் தலவேண்டும். உடனேகீழ்த்திசை அல்லது வடதிசை யை நோக்கிக் கையைக்குவித்துக்கடவுளைநினைத்து ஓர் உளுந்தமிழ்க்க சலத்தை உட்கொள்ளல வேண்டும. இ க்கருமம் ஆசமனம் மென்று சொலலபபடும். இதைத்த ண்ணீரில் நின்றுகொண்டும் தரையில உட்கார்ந்துஞ்செ ய்தல வேண்டும, தண்ணீரில் ஓர் காலும மற்றோர்கால கரையிலும வைத்தும் செய்பலாம். மூன்றுதரம் ஆசம னஞ்செய்தபிறகு பெருவிரலடியால்இருமுறை உதடுக ளைக் துடைத்தலவேணடும. பெருவிரலையும் மோதிரவி ரலையும் கூட்டிக்கண்களையும் பெருவிரலையுஞ்சுட்டுவிரலை யுங் கூட்டிக்காதுகளையும் எலலாவிரலகளாலும மார்பை யும் பெருவிரலால சிரத்தையும தொடுதலவேண்டும். மே ற்குறித்த எல்லா அவயவங்களையும் பெருவிரலாலதானே தொடினும்தொடலாம்."பைடீனசி" யென்பவா "அக்கி னி பெருவிரலிலிருத்தலால் அதுகொண்டே எலலாஅவ யவங்களையும் தொடலாம"என்று விதித்தார். இடையில தரித்த உடை உலர்ந்திருந்தால தண்ணீரில உட்கார்ந் தும் அங்ஙனமில்லையாயின் நின்றுகொண்டும் ஆசமனஞ் செய்தலவேண்டும். மற்றோர்கருமத்துக்கு அங்கமாகஆசம னஞ்செய்ய நேர்ந்தால் அதைக் கையிற்பவித்திரமணிந்தே செய்தலவேண்டும். இவ்வாசமனம்அகச்சுத்திக்கருவியா தலால் இதன்பயன் அறிதற்கரியதேயென்க. ஆசமனீயம் செய்தபிறகு அப்பவுத்திரத்தை அவிழ்த்துஎறிந்துவிடு தல்வேண்டும. எக்காலத்தும் பொன்னலமைத்தபவுத்தி

ரம தரிக்கத்தக்கதே. வெள்ளியால்ஒருமோதிரம்சுட்டுவிர லில அணிதல வேணடும். பிதுர் தேவதைகளுக்கு வெள்ளி மிகபபிரீதியுள்ளதாதலாலும அதிலவிழும தண்ணீரே அவாக்குபயோகமாகும்படி நேருமாதலாலும் அதை அவ்விரலிலேயே தரித்தல அவசியகமாம. தண்ணீர கிடையாதவிடத்துதன துவலதுகர்ணத்தைத் தொட்டால்அதுவே ஆசமனீயமாகும். அவ்விதம் செய்தல் வேண்டுமென்பதைச சநதிரிகையென்னும ஓர் நூல விளக்குகின்றது. அஃது "ஜப ஓமகாலங்களில கீசர்களைக்கண்டாலும மற்றை நாய்முதலிய இழிந்த ஜீவஜந்துக்கள் தீண்டநேர்ந்தாலுமஉடனே ஆசமனீயம் செயதலவேண்டும. அல்லது வலக்காதைதொடுதல வேண்டும். என்பதாம. சம்வாத்தரென்பவா "தும்மல, காறியுமிழ்தல, பற்கடித்தல, பொயசொலலல ஈனரோடு பேசுதல எனனும இச்சமயங்களில வலது காதிற்றொடுதலவேண்டும" என றுகூறியிருக்கின்றார். எத்தொழிலிலும ஆசமனஞ்செய்தே செயதலவேணடுமெனபது பாரத்துவாசர் கருததாம. "கைகால முகம இவைகளைகழுவி கீழ்த்திசையை நோககி ஆசமனஞ்செய்து மற்றைக்கிரியைகளை செய்தல்வேணடும" என றுஎடுத்தோதினரென்க. *குக்குடாசனத்திலிருந்தே ஆசமனஞ்செய்தல்வேண்டுமென்று சாண்டில்லியா விதித்தார. அவர் கூறியது "முழங்காலகளிரணடின் இடையே கைகளை அடக்கிக்குக்குடம்போலிருந்து தாபபணம் ஆசமனீயம் தநதசுத்தியாதியுஞ்செய்தல வேண்டும்." என்பது. சதாசார சந்திரிகையின முதற்பாகம் முற்றிறறு.

இ ர ண் டா ம் பா க ம்

முள் நிறைந்தாவதுபால சுரக்கும் தன்மை பெற்றாவது உள்ள மரங்களின் கொம்புகளைபபன்னிரணடங்குல

*குக்குடம்—கோழி.

நீளமும்சுண்டுவிரற்பருமனுமுள்ள அளவினதாகக்கொண்டுதந்தசுத்திசெய்தல வேண்டும். அது அத்திமரக்கொம்பாயின் அநகுல நலவாக்கு உண்டாமென்றும், இச்சிமரக்கொம்பாயின் திரவியம பெருகுமென்றும், வெண்மருதக்கொம்பாயின் ஆரோக்கியமுண்டாமென்றும, ஆலின்கொம்பாயின் அழகுமிகுமென்றும், நாயுருவிக்கொம்பாயிற் சித்திகளுண்டாமென்றும், பிரியங்குக்கொம்பாயின் வசியமுண்டாமென்றும், மூங்கிற்கொம்பாயின்கண்ணொளி வளருமென்றும், கொன்றைக்கொம்பாயின்ஜெய முண்டாமென்றும், மாவிலையாயின் அரசருள்கிடைக்குமென்றும், பலாக்கொம்பாயினசௌபாக்கியமுண்டாமென்றும், நாவற்கொம்பாயின் ஆயுள்விருத்தியாகுமென்றும் சிறுநாவற்கொம்பாயின்கருதிய துகிடைக்குமென்றும், வேலின்கொம்பாயின் வெற்றியுண்டாமென்றும, கோங்கிற்கொம்பாயின் கொடைடபிணி நீங்குமென்றும், பாரந்திகொமபாயின்சௌரியமுண்டாமென்றும்,அசோகின்கொம்பாயிற் சோகநீங்குமென்றும்,இலவங்கொம்பாயின் பிரமதேஜஸ்விளங்குமெனறும், கருங்காலிக்கொம்பாயின்காமம்பெருகுமென்றும், வில்வக்கொம்பாயின் ஐஸ்யரியம்விளையுமென்றும், இலந்தைகொம்பாயின் குரல்சுத்திபெறுமெனறும இவ்வாறுஅநேக பலன்கள் பல ரிஷிகளால் எடுத்துககூறப்பட்டுள்ளன. இவைஎல்லாம் ஒவ்வோர் வழியால்சரீராரோககியந்தரத்தக்கனவேயாதலால் இவைகளில் எதையேனும ஒன்றைத்தந்தசுத்திக்குக்கருவியாகக்கொள்ளலாம்.பாரிஜாத மென்னும்கிரந்தத்தில்திருணராஜமென்னும ஓர்வகைக்கொம்பினால்தந்தசுத்திசெய்யலாகாதென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. திருணராஜம் என்பன-கருப்பு, பனை, ஹிந்தாலம், தாழை, தே

ரால், பேரீச்சு, தென்னை என்பனவாம். அத்திரியெனபவாஇங்ஙனம் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்:—முகத்திலகாற்றமிருப்பின் மனிதன் மதி மயங்குமாதலாய்தந்தசுத்தி செயதல ஆவசிகமென்றும், தநதசுத்திசெய்யுங்கொம்பு உலர்ந்ததாயாதல பச்சையாயாதல் இருத்தல வேண்டும் என்று .தந்தசுத்திசெய்தலும் நாவழித்தலும்சிறியபற்களுடையவனுக்குஒரு அளவும்டேத்தரமாயுள்ளவனுக்குஇருமடங்கும்பெரியபற்களுடையவனுக்குமும்மடங்கும்உரியனவென்றும்,பல்விளக்குதற்குமுன்னும் பின்னும்வாயைச்சலத்திறைற் சுத்திசெய்தல் வேண்டுமென்றும், புரசு, பருத்தி, கீரை முதலியன பலவிளக்குதற்கு உதவாவென்றும் எனக. "தந்தசுத்தி செய்யுங்காலத்தில தென்றிசை மேற்றிசைகளை நோக்கலாகா"தென்பது மார்கண்டேயர் கருத்து. பிரதமை பௌர்ணிமை சஷ்டி சதுர்தசி அஷ்டமி நவமி சங்கிராந்தி ஞாயிற்றுகிழமைஜன்ம நக்ஷத்திரம் சிராத்ததினம் விவாகதினம் விரததினம் இவைகளில் கொமபினுல் பல் விளக்கலாகாது. தலையில எண்ணெயிட்டுக்கொண்டு ஏதேனும சிற்றுண்டியுட்கொள்ளல் தண்ணீர அருந்தல் ஸ்திரிகளுடன் கலத்தல் வேதாத்தியயனஞ் செய்தல் க்ஷௌரம தநதசுத்தி முதலியன செய்யலாகாது. கொம்புகள் அகப்படாவிடினும் அவற்றால் தந்தசுத்தி செய்யவொண்ணுதமுற்கூறிய காலங்களிலும், சுட்டுவிரலொழிந்த மற்றெவ்விரலினலேனும் பற்களை விளக்கிப் பன்னிருமுறை சலங்கொண்டு வாய்கொப்பளித் தல்வேண்டும். மற்றோர் ஸ்மிருதியில் ஏகாதசி அமாவாசை யொழித்து.மற்றெக்காலத்திலும் இலைகளால்பல்விளக்கலாம்' எப்பொழுதும்நாவல்,இச்சிமா இவைகளின் இலைகளால் பல்விளக்குதல் வேண்டும்'.

என்றும், "செங்கற்பொடி மண் கல் இவைகளாலும்சுட்டுவிரலாலும் எக்காலத்தும் பல விளக்கலாகாதென்று யாக்ஞவல்கியர்உரைத்தார்.

பிராதஸ்நானவிதி.

சௌனகர் "காலையில் ஆசமனஞ்செய்து உடலின் மலம்போக்கிவிதிவழுவாதுபற் றேய்த்தல முதலியவை முடித்துப் பிராதஸ்தானஞ் செய்யத்தொடங்கல் வேண்டு,,மென்றும், மனு "பலம், ரூபம், புகழ்ச்சி, அறம், ஆயுள் அறிவு சுகம் தைரியம் ஆரோக்கியம இவைகளெல்லாம்பிராதஸ்தானத்தின்பயனென்றறிக" என்றும்கூறுவதால், பிராதஸ்நானமாவது இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயன் படததக்கதென வெளியாயிற்று. அது கொண்டே தக்கன் கூறுகின்றார் —

"பிராதஸ்நானமாவது இகத்திலும் பரத்திலும் பயனையளிக்கத் தக்கது" என்றுஇனி "ஸ்நானஞ்செய்யாதவொருவன் ஜபம, அக்கினிகாரிப முதலிய கன்மங்களுக்கு அருகனையால முன் பிராதஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டு" மென்று ஸ்மிருதியர்த்தசாரம் எனகிற பெரிய நூல் எடுத்துரைக்கின்றது. "காலையில ஸ்நானஞ் செய்தல எவ்விததிலும் தன் மலத்தைப்போக்க முதற்காரண' மாதலால மந்திரங்களையுந் தந்திரங்களையுமொருங்கு கூட்டி விதி வழுவாது காலையிலும் மத்தியானத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும" என்பது வியாக்கிரபாதர் கூற்று. ஸ்நானமுதலிய எவ்வித வகை காயங்களிலும் மற்றைய எவ்விதப் பிராயச்சித்தங்களிலும் கடவுளினது திருநாமங்களை உச்சரித்துச் சாவ பாபங்களை

யும் விட்டொழித் திடுவானென்று சௌனகர் கூறுகின்றார். இவ்விதமே தங்கள் முதலிய பலரும ஸ்நானமுதலிய பல கருமங்களிலும் கடவுள் திருநாமத்தைச் செபித்தல அத்தியாவசியகமென்று கூறுகிறார்கள். எவ்விதக்கிரியைகள் செய்தபோதிலும் முதலில சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டே செய்யவேண்டும் "சதுர்விம்சதிமதம என்னும புத்தகத்தில "வருணனையும், தீர்த்தத்தின் தேவதைகளையுங்குறிக்கும மந்திரங்களாலும வியாக்கிருதிகளாலும் ருக்குவேதமந்திரங்களாலும ஸ்நானஞ் செயதல வேண்டும்" என்றிருக்கின்றது. பற்களை விளக்கிய பிறகு நதி ஆறு முதலியவிடங்களில ஸ்நானஞ் செய்தாலன்றி இவ்விதி உதவாது. வீட்டில ஸ்நானஞ் செய்பவர்க்கு மந்திர சம்ஸ்காரம யாதுமில்லை" என்றிருப்பதினுட்கருத்து யாதெனில, முக்கியமாய் வீட்டில ஸ்நானஞ் செய்பவர்களுக்கு முடியாதுபற்றி எவ்விதமேனும அவைகளைச் சுருக்கிச் செய்யவேண்டுமென்பதே. ஓடிவருந்தண்ணீரில அதற்கெதிர்முகமாகவேனும, ஓட்டமற்ற தண்ணீரில சூரியனை நோக்கியும், இரவில வடக்கிலது கீழ்திசையை நோக்கியும் சந்தியாகாலங்களில காலையில கீழ்த்திசையை நோக்கியும் மாலையில்மேற்றிசையை நோக்கியும் ஸ்நானஞ் செய்தலவேண்டும். தேவாலயங்கள் காணப்படின் அவைது எத்திசையிலிருக்கின்றதோ அத்திசையை நோக்கி ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டுமென்பது அவ்விடத்திய சிறப்பு.

பின்பு தேவதைகள் ரிஷிகளுக்குத் திருப்திசெய்தலவேண்டும். கார்ஷ்ணாஜனியென்பவர்க் கொப்புளளவு ஜலத்திலே நின்று மனதில தேவதைகளையும ரிஷிகளையும் ரிஷிகணங்களையும் காண்ட ரிஷிகளையும் தண்ணீரில தர்ப்பணஞ் செய்தல்வேண்டும். அத்தர்ப்பணங்

களுக்கு மந்திரங்கள் அவ்விருஷிகள் முதலியோரின் நாமங்களை "பிதுர்க்களையும்பிதுர்க்கணங்களையும்எப்பொழுதும் திருப்திசெய்வித்தல் அவசியம்' என்று சொல்லுகின்றார். 'வடதிசையை நோக்கித் தனது பூணூலைத் தாவடமாய்க்கொண்டுப்ராஜாபத்திபம் என்னும் தீர்த்தத்தினுல் ரிஷிகளையும் கீழ்த்திசையை நோக்கித் தனது பூணூலை வலமாகக்கொண்டு தெய்வதீர்த்தத்தால் தேவர்களையும் தென்திசையைநோக்கித் தன் பூணூலை இடமாகக்கொண்டு பிதா தீர்த்தத்தால்பிதுர்க்களையும் திருப்திசெய்வித்தல் வேண்டும். இடதுதோளினின்று தொங்கும் பூணூல உபவீதமெனப்படும். கழுத்தில்மாலையாகஇருக்கும் பூணூல நிவீதமெனப்படும். தென்புறத் தோளினின்று தொங்கும் பூணூல பிராசீனவீதமெனபபடும். தர்ப்பண காலத்தில மாலையாகக்கொண்ட பூணூலைக் கைப்பெருவிரலில் சேர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும். இருகைகளின் நடுவிலுள்ள ரேகைகளிற் படிந்து விழும ஜலம் ப்ரமதீர்த்தமெனப்படும். சுண்டுவிரலின் நுனியினின்றுவிழும ஜலம ப்ராஜாபத்தியம எனப்படும். நான்குவிரலகளின் நுனியினின்று விழும ஜலம் தெய்வமெனப்படும். சுட்டுவிரலுக்கும் பெருவிரலுக்கும் இடையினின்று விழும் ஜலம பிதுர் தீர்த்தமெனப்படும். ஆசமனீய காலங்களில பிரமதீர்த்தம் உபயோகித்தல் வேண்டும். தர்ப்பணத்தின் முடிவில 'கரையிலேறித்தாமணிந்த வஸ்திரத்தை நான்காக மடித்து "யேகே ச" என்றுதொடங்கியமந்திரத்தால் பிழிந்து அதனுல் பிதுர்திருப்தி செய்தல்வேண்டும். வஸ்திரத்தை மூன்றாய் மடித்துப்பிழியக்கூடாது இவ்வுலகத்தைத் துறந்து சென்ற முன்னோர்கள் நமது வஸ்திரத்தின் நீ தண்ணீரை அவாவுகின்றார்களாதலால

ல் அதனைக்கரையிற்றானே விடுதல்வேண்டும்'' என்று பராசுவாமர் சொல்லுகின்றார். பின் ஆசமனீயம் செய்யவேண்டும். தமது குடுமியை முன்னிழுத்து அதனை [illegible] முன்புறத்தில் விழும்படி செய்தல் வேண்டும். உடுத்துக்கொண்ட வஸ்திரத்தால் உடம்பைத் துடைத்தல் வேண்டும். தலைமயிர்களை உதறல் கூடாது. உடம்பை உலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்தலே யாம். நதிக்கரைகளிலும் புண்ணிய தீர்த்தக்கரைகளிலும் வஸ்திரம் தரிக்கலாம், ஈரவஸ்திரத்தைக் கீழ்ப்புறம் [illegible]. மறுபடியும் கட்டத்தும் [illegible]. இப்பிராயமுள்ளவர்களுக்கு வெண்மை நிறமுள்ளவஸ்திரமும், க்ஷத்திரியர்க்குச் சிவந்த வஸ்திரமும், வைசியர்களுக்கு மஞ்சள் வஸ்திரமும், சூத்திரர்களுக்குக் கருநிறவஸ்திரமும் உரியனவாம். எல்லோருக்கும் அழுக்குள்ளதும் கிழிந்ததுமான வஸ்திரங்களை ஆகாயம் பார்த்து வஸ்திரத்துடன் மலஜல பரித்தியாகம் உடனே முழுமுறை பிராணாயாமம் செய்து வேண்டும். திரம் பட்டுச், சணல், பருத்தி பனைகளைத் தரிக்கலாம் ''வெண்பட்டுத் தாமரை லங்களில் மிகுந்து நான்முகனிய துக்கள கடந்து உதவாது.

தாமே தோய்த்த வஸ்திரத்தைத் தரித்தே நித்ய கிரியைகளை நடத்தல்வேண்டும். வண்ணானால் தோய்த்தும் தோய்க்காத புதியதும் காரியங்களில் தரிக்கக் கூடாது. முற்கூறிய குற்றமற்ற வஸ்திரங்களே எல்லாக் காரியங்களிலும் உரியதெனக் கொள்ளற்பாலது. கச்

சையிடாதவன், நூலைக்கச்சமாத் தரிப்பவன், குறுக்கேக
ச்சமிடுபவன், மேலிழுத்துக் கட்டுபவன், அரைஞாணிற்
கச்சமிட்டவன், உத்தரீயமில்லாதவன், இவர்கள் வஸ்திர
மில்லாதவர்களுக் கொப்பா வராதலால் வைதிக கருமங்
களிலேனும் மற்றைக் கருமங்களிலேனும் அநதிகாரிகளே
யாவர். மேலும் அழுக்குடை பூண்டவன் ஈரவுடை த
ரித்தவன் எரிந்தவுடை பூண்டவன் உடையில்லாதவன்
இவர்களும் நக்நர் (உடையில்லாதவர்க் கொப்பான
வர்) எனப்படுவார்கள். வஸ்திரந்தரிக்கும் வேளையில்
உத்தரீயத்தைத் தலையிற் சுற்றிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உடையைத் தரித்துக் கால்களைக் கழுவி ஆசமனஞ்
செய்யவேண்டும். "நதியிருக்குமிடத்து மற்றைய நீர்க
ளில் ஸ்நானஞ் செய்யலாகாது. நீர் நிறைந்தவிட மிருக்
கக், குறைந்த சலத்தில் குளிக்கலாகாது. சண்டாளர்கள்
தொட்டகிணறு குளங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தல்கூடாது.
என்று சந்திரிகை என்னுங் கிரந்தம் கூறுகின்றது. சா
ண்டில்லியரென்பவர் "சூத்திரர்கள், ஸ்திரீகள், நாத்திகர்,
பாஷண்டர், குழந்தைகள், வியாதியாளர் இவர்களுடன்
சேர்ந்து ஸ்நானஞ் செய்தல் கூடாது" என்று சொல்லு
கின்றார். ரோகிகளாயுள்ளவர்கள் வெந்நீரிலே ஸ்நான
ஞ்செய்தல் வேண்டும். ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரம் "நித்திய
கன்மங்களுக்கென ஒவ்வோர் தினமும் ஸ்நானஞ்செய்
தல் வேண்டும். சலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யச் சக்தியில்
லாதவன் மிர்த்திகையால் அல்லது வெந்நீரால் ஸ்நான
ஞ்செய்தல் வேண்டும்" என்று கூறுகின்றது. "சுத்தமா
யினும் அசுத்தமாயினும் தேவாலயங்களில் அருகிலுள்ள
தீர்த்தம் கங்கைக்குச் சமானமாதலால் அது அனேகபா

வங்களை ஒழிக்கும்'' என்று கௌதமர் சொல்லுகின்றார்' ஸ்நானஞ்செய்யச் சக்தியல்ல: தவன் இடுப்பளவிலேனும் ஸ்நானஞ் செய்தலாவது அல்லது ஈரவஸ்திரத்தால் உடம்பைத் துடைத்துக் கொள்ளலாவது வேண்டும். வேதங்களிற் சொல்லிய மந்திரங்களால் தண்ணீரைப் புரோக்ஷித்துங் கொள்ளலாம். அல்லது கடவுளை ஒருவாறு தியானிக்கலாம். ஆதலாற்றான் ஸ்மிருதி ரத்தினத்தில் ''நான்கு கையுடையவனும் மஹாதேவனும் சங்கு சக்கர கதைகளைத் தரித்தவனுமான விஷ்ணுவைத் தியானஞ் செய்தல மானஸ ஸ்நானம் ஆகும்'' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ''கடவுளை நினைத்தலே மானஸ ஸ்நானம்'' என்றும் ''ஸ்நானங்களுள் மானஸ ஸ்நானமே சிலாக்கியமெனப் பெரியோர் கூறுவார்'' என்றும் யாகஞவல்கியர் எடுத்தோதினர். சண்டாளர் முதலாயினோரைத் தீண்டினும உடனே ஸ்நானஞ் செய்தல வேண்டும். தீண்டினவரை மற்றொருவர் தீண்டில் அது புத்திபூர்வமானல் ஸ்நானஞ்செயய வேண்டும. அதுவுமு இலலாத விடத்து ஆசமனஞ் செயவதும போதியதாம். நான்காவது மனிதனுக்கு ஆசமனமே யன்றி ஸ்நானமிலலை. சாதிப்பிரஷ்டர்களுக்கு ஓர் நுகத்தடியளவும் மாதவிடாயுள்ள மாதர்களுக்கு இரண்டு நுகத்தடியளவும் பிரசவித்த ஸ்திரீகளுக்கு மூன்று நுகத்தடியளவும் சண்டாளருக்கு நான்கு நுகததடியளவும ஒதுங்கிச் செல்லவேண்டும். இவற்றிற்குட்படின் உடனே ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும். நுகமென்பது இரதத்தின் நுகம் ஒன்பது அடியும் வண்டியின் நுகம் எட்டடியுமென அளக்கபபடும். சமவர்த்தமாமுனிவர் கூறுவதாவது ''சங்கடத்திலும் மேடுபள்ளங்களிலுமகுறுகிய வழிகளிலும் பெருமபட்டணங்களிலு

ள்ள மார்க்கங்களிலும் முற்சொன்ன விதிகளைச் செய்து விலக்கிக் கொள்ளலாம்" என்பது. புறங்களால் செய்யப்பட்ட ஓர் ஆசனத்தில் தாம் தீண்டவொண்ணா நிலைமையுள்ள மற்றொருவருள் இருக்கலாகாது. சண்டாளரன்றி மற்றையோரை அசுசியாயுள்ள காலத்துத் தீண்டினால், தீண்டினவன் மட்டில் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். எக்கருமம் செய்யுங்காலத்தும் போசனகாலத்தும் பூனையின் வாலைத் தொட்டால் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். "பூனை, ஈ, எறும்பு, புழுக்கள், வெட்டுக்கிளி, தவளை, இவை முதலியன எல்லா வஸ்துக்களிலும் சம்பந்தப்படுவனவாதலால், இவைகள் தொட்ட வஸ்து எச்சிலாகாது" என்று மனு எடுத்துரைத்தார். இரவில் ஸ்நானஞ்செய்தல் சலம் உட்கொள்ளல் இவை யெல்லாம் தீபத்தின் முன்புதானே செய்தல் வேண்டும். இரவில் தொடக் கூடாத ஒன்றைத் தொட்டால் வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். சுபாகன் சண்டாளன் இவர்களின் நிழல்பட்டபோதும் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். நாற்பது அடிக்கு மேற்பட்ட நிழல் பட்டால் ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டுவதில்லை. பிணியாளர் ஸ்நானஞ் செய்ய நேரின் அவர்களைப் பன்னிருமுறை பிறரொருவர் தொட்டுத் தொட்டு ஸ்நானஞ் செய்யின் அவர்க்கு அந்நிலை சுத்தியுண்டாம். ஸ்நானஞ் செய்பவர் தம்மைத் தொடும் ஒவ்வொரு முறையிலும் அப்பிணியாளி சுத்தவஸ்திரந் தரித்தல் வேண்டும். ஆலயங்களில் மகோற்சவங்களை நிறைவேற்றியும் திருமணச் சபைக்குச் சென்றும் பந்துக்களை வணங்கியும் ஸ்நானஞ் செய்யலாகாது. தமக்கு மக்கள் பிறந்த காலத்தும் கிரகண காலத்தும் இராக்காலமாயினும் ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டும். பகலில் ஸ்நானஞ்

செய்யாதவன் இரவில் வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். கண்ணோய் முதலிய சில ரோகங்கள் ஒருவனைப் பார்த்த காலத்தும் தொட்ட காலத்தும் ஒட்டிக் கொள்வது போல சுத்தி அசுத்திகளும் ஒருவர் சரீரத்தினின்று மற்றொருவர் சரீரத்துக்கு வரும். சண்டாளர் முதலாயினோரும் மனிதர் தாமே, அவர் மட்டும் அசுத்தியுள்ளவராதல் எப்படியாமெனில், சண்டாளருக்குப் பிறப்பாலும் குடித்தல் முதலிய அசுசிகளாலும் அவர்கள் அத்தன்மையராகின்றார். பெண்களுக்கோ, பாதவிடாய் முதலிய அசுசிகளால் சிலகாலங்களில் அசுத்தியுண்டாகின்றது. இனி ஸ்நானஞ் செய்யச் சக்தியற்றவர்களுக்கு அநுகற்பம் யாக்ஞவல்கியர் கூறுவதாவது:—"தண்ணீரில் ஸ்நானஞ்செய்தல், புரோக்ஷித்தல், சலத்தைத் தொட்டு மந்திரித்தல், தண்ணீரை நோக்கி அகமருஷண மந்திரத்தை மும்முறை செபித்தல், இவையெல்லாம் பெரியோர் ஸ்நானமென்று சொல்லுவார்கள் என்று. சலமத்தியில் சுத்தனாய் விஷ்ணு காயத்திரியை உச்சரித்தல் வேண்டும். வியாகிருதியோடு கூடிய மகா காயத்திரியை உச்சரித்தல் வேண்டும். நாராயணனைத் தியானித்தல் வேண்டும். பாவங்கள் விட்டொழியும்' என்று. கிரகணகாலத்து ஸ்நானஞ் செய்தல் ஆவசியகமே. வியாதியுடைய வனேனும் அக்காலத்து வெந்நீரால் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். "கிரகணகாலத்தில் தண்ணீரெல்லாம் கங்கைக்குச் சமானம்; பிராமணரெல்லாம் பிரமதேவருக்குச் சமானம்; தானமெல்லாம் பூதானத்துக்குச் சமானம்" என்று வியாசாசாரியர் சொல்லுகின்றார். கிரகணகாலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யாதவனுக்கு ஏழு ஜென்மம் வரையில் ரோயுண்டாமென்

றும், ஆதலால் அக்காலத்து ஸ்நானஞ் செய்தல் யாவா க்கும் அத்தியாவசியகமென்றும் பெரியோர் கருத்து. "மாக மாசத்தில விடியற்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவன் பரலோகத்தைப பெறுவான்" என்றிருத்தலால் மாக மாசத்து விடியற்காலத்தில செய்யும ஸ்நானம் அனேக பாவங்களைத் தொலைக்கும. சோமவாரம் சனிவாரம் புதவாரங்களில எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளலவேண்டும். சங்கிர மணம யதிபாதம் ஜென்மநக்ஷத்திரம் ஏகாதசி சதுர்த்தசி அஷ்டமி பிரதமை சஷ்டி பாவகாலங்கள் இக்காலங்களில எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளலாகாது. குழ நதைகளுக்கும் ரோகிகளுக்கும விருத்தாகளுக்கும் இம முறை ஆவசியகமில்லை. காலையில எணணெயிட்டுக் கொள்வது குற்றத்திற்கிடமாம். நரகச் சதுர்த்தசி தின த்தில சூரியன் உதிப்பதன முன ஸ்நானஞ் செய்தல்வே ண்டும். ஸ்மிருதியர்த்தசார மென்னும புத்தகத்தில "சதுர்த்தசியன்று இரவில நரகாசுரனை யொழித்தாரா தலால் அன்றைய உதயத்தில் நரகஅபயமுள்ள ஒவ்வொ ருவரும அப்பியங்க ஸ்நானஞ் செய்தலவேணடும். தயி லத்தில் இலக்ஷ்மியும் சலத்தில் கங்கையும் அத்தீபா பலி தினத்தில வசிக்கின்றாகள்" என்று சொலலப பட் டிருக்கின்றது.

கலப்பற்ற நல்லெண்ணை ஒன்றுமட்டில் ஞாயிறு முதலிய வாரங்களில தேய்த்துக் கொள்ளலாகாது. பிர சேதஸ்என்பவர்" கடுகெண்ணை வாசனை வஸ்துக்கள் கலந்த எண்ணை, புட்பங்கள் சேர்ந்த எண்ணை, மருந் தெண்ணை இவைகட்கு எக்கால்த்தும குற்றமில்லை" என்கின்றா. மற்றோரிடத்தில் "ஞாயிற்றுக்கிழமையில

வெப்பத்தையும் வியாழக்கிழமையில புல்லையும் வெள்ளிக்கிழமையில் கோமயத்தையும் செவ்வாயில் மண்ணையும் கலந்து தைலமிட்டுக்கொள்ளலவேண்டும். பிணிதீர்க்குமெண்ணைக்குக் கிரகணகாலமொழிந்த மற்றகாலங்கள் தோஷமற்றனவாம்" என்று காணப்படுகின்றது. இன்னும "வெள்ளிக்கிழமை பின்பகலில பொருள் விருப்புள்ளவன் எண்ணையிட்டுக் கொள்ளலாம" என்று காலாமிர்தம எடுத்தோதுகின்றது. அதே புத்தகத்தில "யாத்திரை செல்லும் தினத்திலும மரணாசௌச காலத்தும் எண்ணையிடுதல கூடாது" என்று சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. புண்ணிய தீர்த்தங்களில ஸ்நானஞ்செய்தலால அனேக பாவங்கள் ஒழியும், சுத்தமன முடையோன அத்தீர்த்தப் பயனைப பெறுவான். மாபாரதம அஸ்வமேத பாவத்தில் எவருள்ளத்தின்கண் பரமான்மா குடிகொள்வனோ அதுவே பரப்ரமமவஸ்து, அதுவே பரமபுண்ணியம், அதுவே தவத்திற்குரியவிடம்" என்றும இலலறவாழ்வை முற்றும துறவாதவனுக்குப புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பெரும பயனை விளைவிக்கா' வென்றும இருத்தலாலெனக. இனிப புண்டரங்களைப பற்றிச சிறிது கூறுவாம. புண்டரமெனபது காம வழிபடும் கடவுளிடம் நமக்குள்ள பெரும்பற்றைக் குறிக்கும ஓர் குறி. இது வெகுகாலமாய் நமது தேசத்தில் உள்ளது. கோசங்களிலும் பட்டைகளுள்ள கரும்புக்குப் புண்டரமெனப பெயருணடு. அப்புண்டரம் முகத்திற்கு அலங்காரமாதலால அஃதில்லாதது பெரியோர் வெறுக்கத் தக்கதே. அது பிரதானமாய் ஊர்த்துவ புண்டரமென்றும் திருபுண்டரமென்றும் இருவகைப்படும். ஊர்த்துவபுண்டரம் அரியை வழிபடுவோாக்கும் திரிபுண்டரம் அரனை வழி

படுவோர்க்கும உரியது. இவ்விரண்டினுள் ஒன்று அவ சியம தரிக்கற்பாலது. பத்ததிகாரர் "ஊர்த்துவபுண்ட ரம் அல்லது திருபுண்டரத்தைத் தினம் ஒருவன் தரிக் கவேண்டும்" என்று சொல்லுகின்றார். விஷ்ணுஸ்மிருதி யில "எக்ஞோபவீதம, சிகை, ஊர்த்துவபுண்டரம், பவி த்திரம் இவை இல்லாதவன் செய்யுங் கர்மங்களெல்லாம் பயனற்றவையெனவும "அசுசியும், அநாசாரமும், மன அழுக்கும் நிறைந்தவனுயிருப்பினும ஊர்த்துவ புண்ட ரத்தைத் தரிப்பதால அவன் சுசியாவான்" என்றும இருக்கின்றது.

மற்றோர் ஸ்மிருதியில "கீர" திருநீறு, திருமண், சந் தனம இவைகளால ஊர்த்துவ புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டு" மென்றும "ஜபகாலத்தில் திருமண்ணும், சந் தியாகாலத்தில் தண்ணீரும், ஓமகாலத்தில் திருநீறும், சந்தனம எக்காலத்தும தரிக்கத்தக்கன" என்றும இரு க்கின்றது. இங்கு சந்தியாகாலத்தில் தண்ணீரைத் தரி க்கவேண்டுமென்றது திருமண்ணில்லா விடத்தென்றறிக. "ஸ்நானம் செய்தவுடன் திருமண் தரித்தல் வேண்டும். ஓமம் செய்தவுடன் திருநீறிடல வேண்டும் தேவதைக களை வணங்கியவுடன் சந்தனத்தைத் தரித்தல் வேண்டும்" என்றிருத்தலாலென்க. வெண்ணிற மண்ணால் ஊர்த்துவபுண்டர மிடல் மோக்ஷத்தைக்குறிக்கது. ஆத லாற்றான ";மஞ்சள் நிறமுள்ளது ஐஸ்வரியத்தையும் வெண்ணிறமுள்ளது விஷ்ணு பிரீதியையும் தரும்" என வோரிடத்தும், மற்றோரிடத்து செந்நிறமுள்ளது வசீகர த்தையும் மஞ்சள் நிறமுள்ளது ஐஸ்வரியத் தையும வெண்ணிறமுள்ளது மோக்ஷத்தையும்

கொடுக்கும் என்று சொல்லுகின்றது. "அரியுடைய திருவடிகளைப் போல நடுவில வெளியுடன் ஆன்மா நற்கதிபெறற் பொருட்டு ஊர்த்துவபுண்டரம் தரிக்கவேண்டும்" என்று அதர்வண சுருதியிலிருப்பதாலும், "நெற்றியில் ஊர்த்துவபுண்டரத்தைத் தண்டம்போல் இடைவெளியுடன் கேசவன் முதலிய சொற்களோடு நமவென்பதைச் சேர்த்து உச்சரித்துக் கொண்டு வைஷ்ணவன் தரிப்பானாக" என்று வசிஷ்டர் கூறுவதாலும் வெளியுடனே ஊர்த்துவபுண்டரந்தரிக்கவேண்டுமெனப் புலப்படுகின்றது. மேலும் 'ஊர்த்துவபுண்டரத்தின் நடுவில பெரிய பிராட்டியாருடன் கண்ணன் எழுந்தருளியிருப்பார்' என்னும் பாதுமபுராண வசனத்தாலும், லஷ்குவார கோபீடத்தில் நடுவே ஸ்ரீசூரணம் தரித்தலை விதித்தலாலும் வெளியுள்ள ஊர்த்துவபுண்டரம் வெண்ணிற மண்ணைக்கொண்டு தரிக்கவேண்டுமென்று புலப்படுகின்றது. கோபிசந்தனங் கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந்தரிக்கும் விதி வாசுதேவோபநிடதத்தில் "கோபிசந்தனத்தை வணங்கி எடுத்து" என்று தொடங்கி "வைதிகர்களான பிராமணர் எல்லோரும் கோபிசந்தனம் தண்ணீர் இவ்விரண்டைக் கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந் தரிக்கத் தக்கது" என்பது வரையில் விரிவாய் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இனித் திருபுண்டரத்தைக் குறித்துச் சொல்வாம். பாரத்துவாஜர் "அக்கினிஹோத்திரத்தினின்றும் எடுத்து வெண்ணிற விபூதியை ஈசானமந்திரத்தால் தலையில் தரிக்கவேண்டும்" என்றார். மற்றோரிடத்து "தாம் செய்யும் கருமம் பலப்படும் பொருட்டு அக்கினிஹோத்திரத்தில் உதித்த திருநீறையே முன் வருணத்தவர் மூவரும் தரிக்கவேண்டும்" என்றிருக்கிறது.

ஆதலால், வைதிகர் மூவரும் அக்கினிஹோத்திர ஔபாசனங்களிற் றோன்றிய திருநீற்றையே தரித்தல் வேண்டுமென்றும மற்றைய திருநீறு மற்றவர்க்கெனவும் ஏற்பட்டது. சந்தியாவந்தன காலத்தில ஊர்த்துவபுண்டரமும் பிறகு திருநீறணிதலும் வேண்டுமென்பது சிலர் கருத்து. அங்ஙனமே சமுச்சயமென்னும் புத்தகத்தில அநுட்டானகாலத்தில் முன்பு திருமண்ணைத் தரித்துப்பின்பு அக்கினிஹோத்திரத்திலுண்டான விபூதியைத் தரிக்கவேண்டுமென்றிருக்கின்றது. சில விடதது அக்கினிஹோத்திர ஔபாசன விபூதியைக் கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந்தரித்தல்வேண்டு மென்று சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கோர் பிரமாணம "மீ" கிலம், திருநீறு, சநதனம் இவற்றால ஊாத்துவபுண்டரந தரிததலவேண்டும் என்று முன்னரோ எடுத்தோதினோமலலவா. அவ்விதமே வைகாநசருத்திரத்திலும் சமிதாதானஞ்செய்த பிறகு "பூதி" எனததொடங்கிய மந்திரத்தால் விபூதியை எடுத்து ஆநித்த" என்னுந் தொடக்கத்து மநதிரத்தை உச்சரிதது நெற்றி, மார்பு, தோள், கண்டம இவைகளில ஊாத்துவபுண்டரமாகத்தரித்தல வேண்டுமெனச் சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருக்க வாமன பராணம முதலியவிடதது "திருநீற்றைககொண்டு ஊாததுவ புண்டரமும் திருமண்ணைக கொண்டு திரிபுண்டரமும தரித்தால் பிரமஹத்திக்குச் சமானமென்பது வேதத்தைக் கற்றுணர்ந்த முனிவர் கருத்து" என்றிருப்பது யாது பற்றியோவெனின், அஃது அவைதிகமான திருநீற்றைப பற்றியேயென்றறிக தொழிக. இனி முடிந்தது முடித்தல் யாதெனில் அவரவர் குலாசாரம் வழுவாது புண்டரங்களைத்தரித்தல் வேண்டுமென்பதே.

ஆதலாற்றான் சித்தனுயுள்ளவன் புண்ணியகாலத்தில் திருமண்ணெடுத்து ஊர்த்துவபுண்டரத்தை யாதல அல்லது திருநீற்றைக்கொண்டு திரிபுண்டரத்தையாதல தரித்தல் வேண்டுமென்று தர்மசாத்திரங் கூறுகின்றது. மாதவாசாரியரும தத்தங் குலாசாரப்படி திருநீறு திருமண்களைத் தரித்தல்வேண்டு மென்றார். இனிச் சிலவிடத்து ஊர்த்துவபுண்டரத்தையும் சிலவிடத்துத் திரிபுண்டரத்தையும குற்றங்கூறி நிற்றல ஏகவாக்யதாவெனின், அதனைக் கருத்து ஓரிடத்திற் பற்றுண்டாகவேண்டு மென்றேயன்றி மற்றொன்றை விடவேண்டு மென்றல்ல. ஓர் சமயம இவ்விரண்டினுள் ஒன்றிற்கொன்று மேம்பாடுடைத்தாயினும அவ்விரண்டையும விட்டெறிதல புத்திமான்களுக்கு அழகல்ல. குலாசாரப்படி தரித்தலே முறையாம். உலகத்து ஓரிடத்துக் கிணற்று நீரும ஓரிடத்து ஆற்றுநீருமகுணமுள்ளதெனச் சொன்னால அவ்வவ்விடத்து அவ்வந்நீர்களை உட்கொள்ளல் உசிதமேயன்றி இரண்டையும் விட்டொழிந்துநிற்றல் உசிதமாகாதென்பதை அறிவுடையோர் தாமே அறிந்துகொள்வார்கள். இனி நமது சாத்திரங்களில் ஓரிடம் கண்ணுதற்பெருமானையும் மற்றோரிடத்துக் காரவண்ணனைக் கண்ணனையும பரமாக கூறுதல் குற்றமெனச்சிலர் பிதற்றினும் அது உண்மையை அறிந்த எம்போலவார்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்குமாதலால அதைப்பற்றி எழுதுவதை இங்கு விரிவஞ்சி விடுத்தோம. இவற்றுள புண்டரந்தரித்தல் வேதாகம புராண தாயசாத்திராதிகளில சொல்லப்பட்டனவே யாதலால் அது எல்லோரும் கொள்ளற்பாலதென ஏற்பட்டது. அது கடவுளின் திருவருளை எம்மிடம் பெருக்குமாதலாலும் ஆகத்திற்கு ஓர்பேரணி

பாதலாலும் இருமைப்பயனுள்ளது. உலகத்தார் உய்யு
மபொருட்டல்லவோ மாதேவனை மாபுருடன் இருவரும
முறைமைய திருநீற்றையும் திருமண்ணையும அணிந்தார்கள்.
அவரணிந்ததற்குப் பிரமாணம அவரவரைப்பற்றிச்சொ
ல்லுமிடத்தே அறிந்து தெளிக.

இனிச் சந்தியோபாசனத்தைப் பற்றிக் கூறுவாம.
மூன் வருணத்தவர் மூவருக்கும பற்பல கன்மங்கள் வி
திக்கப் பட்டிருப்பினும அவற்றுள் சந்தியாவந்தனமென்
னுங் கருமமே சிறப்புற்றது. "காலையில் நக்ஷத்திரங்கள்
நன்றாகத் தோன்றும்பொழுதே விழித்தெழுவது சந்தியா
வந்தனஞ் செயவேண்டும சூரியமண்டலம் பாதிமறை
ந்திருக்கும் பொழுது மாலையில சந்தியாவந்தனஞ் செய்
தலவேண்டும்" என்று சர்வஞ்ஞா மொழிகின்றார் "கா
லையிற் செய்யும் சந்தியாவந்தனமாவது நக்ஷத்திரங்கள்
புலப்படுங்கால் செய்யின உத்தமமென்றும், அவை சிறிது
மறைந்திருக்குங்கால செய்தால மத்திமமென்றும, சூரி
யனைக் கண்டபிறகு செய்தால அதமமென்றும் ஆக மூ
வகைப்படும. மாலையிற சந்தியாவந்தனம் சூரியன புலப
படுங்கால உத்தமமென்றும, சிற்சில நக்ஷத்திரங்கள் தோ
ன்றுங்கால் மத்திமமென்றும, நக்ஷத்திரங்கள் முற்றிலும்
வெளிப்படுங்கால் அதமமென்றும், ஆக மூவகைப்படு"
மென்றும வியாசாசாரியா சாற்றுகின்றார். உதயத்திற்கு
முன இரண்டு நாழிகைகள் சந்தியாவந்தனத்திற்கு முக்கி
யகாலம. உதயத்திற்குப்பின் மூக்கால நாழிகைவரை
யில் மத்தியகாலம் அதுகொண்டே ஸ்மிருதியில 'உத
யத்திற்குமுன் இரண்டு நாழிகைகளும் பின் மூன்றேமுக்
கால் நாழிகைகளும் சந்தியாவந்தனத்திற்குக்கால'மென்று
இருக்கின்றது. முக்கியகாலத்திற்குள் சந்தியைய அநுட்
டித்தல வேண்டும. ஜலமுதலியவை கிடைக்காவிடத்தில்

அமுக்கியகாலத்திலுஞ் செய்யலாம். அவ்விதஞ் செய்யாதவர் பெரும்பாபத்திற்குள்ளாகி ஆந்தையாகப்பிறப்பர். காலையிற் செய்யும் சந்தியாவந்தனத்தால் இரவிற் செய்த பாபமும், மாலையிற்செய்த சந்தியாவந்தனத்தால பகலிற்செய்த பாபங்களுமொழியும். 'மந்தேகா' என்னும் ஓர்வகை இராக்கதர்கள் சூரியனை எதிர்ப்பார்களென்றும் அவர்கள் அந்தணர்களளிக்கும் அர்க்கியத்தால் ஒழிவார்களென்றும் வேதங்கூறுகின்றது. இவ்விதமறிந்து சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்பவர் நீடூழி வாழ்ந்து பாபத்தையொழித்துப் பரகதி அடைவர். யாக்ஞவல்கியர் தாம் எழுதிய யோககீதையில் 'முற்கூறியபடி உண்மையையறிந்து சந்தியாவந்தனஞ்செய்பவர் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றுப் பாபங்களையொழிப்பார். ஆசௌசகாலத்திலும மந்திரங்களை மனதில் தியானித்துச் சந்தியாவந்தனத்தை முடித்தல்வேண்டும். முக்கியகாலத்திற் செய்யாமல அதற்குமுன் செய்திருந்தால மீண்டும் தக்க காலத்தில செய்யவேண்டும். அக்காலத்தில செய்ததும் செய்யப்படாததும் ஒன்றே. முக்கியகாலத்திற் செய்யத் தவறினால பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டுமென்று சங்கிரகக்காரர் கூறுகின்றார். 'ஆசமனீயஞ்செய்து விதிவழுவாது பிராணனை யொடுக்கி நான்காவது அர்க்கியத்தைக்கொடுத்தால் அதனால் அக்காலங்கடந்து செய்ததுநீங்கும்' என்றும் சம்வர்த்தர் என்பவர் 'அர்க்கியப் பிரதானகாலந் தவறினால் எண்ணூறு காயத்திரி ஜபஞ்செய்தல்வேண்டுமென்றும் சாற்றுகின்றார்.

கௌணகாலமுங் கடந்தால் எண்ணாயிரம காயத்திரி ஜபஞ்செய்யவேண்டும். இடங்கள் மாறுதலால் பலனும வேற்றுமைப்படுமென வியாசர் கூறுகின்றார். 'வீட்

டில் ஒருமடங்கும், கோஷ்டிகளில் பதின்மடங்கும் நதிக்கரையில் நூறாயிரமடங்கும், கடவுள் சந்நிதியில் அளவிலாப்பயனைத் தருவதுமாகும்' என்று

சந்தியாவந்தனஞ் செய்யும் முறை

ஆசமனீயஞ்செய்த பிறகு "ஆபோ" என்றுதொடங்கியமந்திரத்தில் ஒவ்வோரடியின் இறுதியில் ஒவ்வொரு முறையாகவாறு ஒன்பதுமுறை ப்ரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அம்முறையைக் குறைக்கவுமிகுதியாக்கவுங்கூடாது. ஒவ்வோரடியிலும் ப்ரணவத்தைச்சேர்த்துப்ப்ரோக்ஷணஞ்செய்யின் அதனால் ஒருவருடைத்தேகத்துள் செய்த பாபம் நீங்குமெனச் சௌனகர் சொல்லுகின்றார். தண்ணீரை ஒழுகவிடாது ப்ரோக்ஷணஞ் செய்தல்வேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்யும் ஒவ்வொரு திவலைகளும் நிலத்தில் விழாது சிரசிற்றானே தங்கும்படி செய்துகொள்ளல்வேண்டும். பிறகு 'சூரிய, ஆப, அக்னி' என்று தொடங்கும் மந்திரங்களால் முறையே காலை, பகல், மாலைகளில், மந்திரித்த தண்ணீரை உட்கொள்ளல்வேண்டும். உடனே 'ததி' என்று தொடங்கும் மந்திரங்களால் (ஒவ்வொரு அடியின் இறுதியில் வியுத்தி உச்சரித்து) பதின்மூன்று முறை ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ளல்வேண்டும். உடனே இருகைகளால் தண்ணீரெடுத்துக் காலையிலும் பகலிலும் எழுந்தும், மாலையிலுட்கார்ந்தும் காயத்திரி மந்திரத்தால் மந்திரித்தநீரைச் சூரியனை நோக்கி அர்க்கியத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். "ஸ்மிருதி சங்கிரகத்தில் தண்ணீருள்ளவிடத்திற்சென்று பூரா பாட்டின கொப்பளவு உயரத்

தெளித்துத் தண்ணீரை அப்புறம் விடவேண்டும்', என்றிருக்கின்றது. சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுமொன்றுடனொன்று சேராமலிருக்கவேண்டும். சேர்ந்தால் அப்போது இராக்ஷசி முத்திரை என்பார்கள். பின்பும் பிரணவத்தையும் வியாகிருதிகளையும் உச்சரித்துப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தல்வேண்டும். இதனால் பக்தர்கள் என்பவர்களுக்குச் செய்த தீங்கினால் உண்டான கேடு தீர்ந்துபோமென்று வேதங்கூறுகின்றது. உடனே ஆசமனஞ்செய்தல்வேண்டும். 'யாக்ஞவல்கியர்' என்னும் முனிவர் 'வெளிப்புலன்களையடக்கி உட்புலன்களை யொடுக்கி உள்ளத்திற்செலுத்திய ஸ்படிகமணிபோன்ற நிர்மலமாய தமது புத்தியில் பிரதிபிம்பித்த ஆத்தும சுவரூபத்தை உபாதியை விட்டகற்றிய சச்சிதானந்தப் பிரமமயமாக நின்று அதுவே தானென்கிற வேற்றுமையற்றுச் சிறிதுகாலம் தியானிக்கவேண்டும், என்று சொல்லுகின்றார். சந்தியாகாலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்காவிடில் தனைகப்பால் புழுதியையாவது எடுத்து மூன்று அர்க்கியங்கள் கொடுத்தல்வேண்டும். அதுவுங்கிட்டாவிடத்துச் சூரியனைத் தியானித்தல் வேண்டும். பிறகு சூரியாதி நவக்கிரகங்களையும் கேசவாதிகளையும் உத்தேசித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தல்வேண்டும். சந்தியாவந்தனத்தில் அர்க்கியங் கொடுத்தலே மிகச்சிலாக்கியம். பிரதக்ஷணமுதலிய மற்றவை எல்லாம் சுத்திக்குக்காரணமான அங்கங்கள். தண்ணீரைக் கையிலெடுத்து அதனுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய்தலும் பிராணாயாமஞ் செய்தலும் குற்றத்தை யகற்றிக்கொள்ளும்பொருட்டே. பிறகு 'இவாதித்தன் பிரமம்' என்னுமந்திரத்தை உச்சரித்துத் தன்னைச்சுற்றிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தலும், பாபம் விலகும்பொருட்டே. அஸ்திரம் இருபாலும், உடனே ஆ

சங்கல்பஞ்செய்து ஜபம்செய்யும்இடத்திற்கேகவேண்டும்.
'சங்கர' என்பவர்ஜபத்திற்கு வேண்டியவிடங்களைப்பற்றி
க்கூறியிருக்கின்றார். 'வீட்டில் ஒருபங்கும் நதிக்கரையில
இருபங்கும் பசுக்கள்கட்டப்பட்டவிடத்தில பத்துபங்கும், அக்
கினிகிரகங்களில நூறுபங்கும், உத்தமக்ஷேத்திரங்களிலும
தீர்த்தங்களிலும, தேவதாசந்நிதிகளிலும ஆயிரம்பங்
கும், ஈசுவர சந்நிதியில அனந்தமாய் அம்மந்திரங்கள்
பயன்படுமென்' வென்பன. அவரது திருவாக்கு ஜபஞ்செய்
தல எப்பொழுதும அடக்கமாகயிருக்கவேண்டுமென்பது
அதுவே அதிகப்பயன்பாடுள்ளதெனப்பெரியோர்கருத்து.
தர்ப்பை, கிருஷ்ணாஜினம், வஸ்திரம் இவற்றால முறை
யே செய்துகொள்ளலவேண்டும. பவித்திரம் அகப்படா
விடில் பூணூலைப் பவித்திரவிரலில தரிக்கவேண்டுமென்
பது வைகானசர் கருத்து. 'பிரமலோகமவரையில'என்
றற்றொடக்கத்தின் மந்திரத்தால் தேவதைகளையும அந்த
ணர்களையும் நமஸ்கரித்தல வேண்டும். "பூதங்களொழிக"
என்னும் மந்திரத்தால பூமியைச் சுத்திசெய்து தனது இ
டதுகாலால மும்முறைஇடத்தைத்தட்டியுட்கார்தல்வேண்
டும. முழங்கால், அடை இவைகளுக்கிடையில் உள்ள
ங்காலைப் புகா விட்டுச் சமாதியுடன் பிரணவமுதலிய
மந்திரங்களால கரசுத்தி, தாளந்திரயம், திக்பந்தனமுதலிய
வை செய்து குருமுதலியவரை நமஸ்கரித்துப் பூதசுத்தி
செய்துகொள்ளல வேண்டும். பிறகுபிராணாயாமம் செய்
தலவேண்டும. பெருவிரல சுண்டுவிரல் பவித்திரவிரல்
இவைகளால மூக்கைப் பிடித்துச் சுவாசத்தை யொடு
க்கிவியாக்ருதி, காயத்திரி, சிரஸ் இவைகளை மனதாலமூன்று
முறை யுச்சரிக்கவேண்டும. பிராணவாயுவைத் தகைந்

துக்கொள்ள ஆற்றலற்றவன் அந்த மந்திரத்தைப் பதின்
முறை ஜபித்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மந்திரத்தின்
ரிஷி, சந்தம், தேவதை இவைகளை முறையே தலை,
முகம், மார்பு இவ்விடங்களிலசுட்டிச் செபித்தல் வேண்
டும். "மந்திர தேவதாப் பிரகாசிகை" என்னும் புத்த
கத்தில் பிரணவ வேதாந்தத்தியானத்தில் "திவ்வியரூபதிவ்
வியாபரண திவ்வியாயுதங்களணிந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனது
திருமேனி எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி
வியாகிருதிகளுக்கும் காயத்திரிக்கும் முன்போல ரிஷி,
சந்தம், தேவதைகளைத் தியானித்தல் வேண்டும். ஸ்ரீ
காயத்திரி தேவதையின் திவ்வியரூபம் மந்திரசாஸ்திரத்தி
ற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது "முத்து பவளம், பொன்,
நீலம், வெண்மை இந்நிறங்கள் பொருந்தியதும் முக்கண்
பெற்றதுமான முகங்களுடனும், கலையில் திங்கட்கலைது
லங்கச் சாவதத்துவமயமாய்நின்ற திருமேனியும், வரம்,
அபயம், அங்குசம், கசை, கபாலம், கயிறு, சங்குச் சக்
கிரம், இருதாமரைமலர்கள் இவைகளைக்கையிலணிந்து
முள்ளாள்" என்பது சிரஸென்னும் மந்திரத்திற்கு ரிஷி
பரமன் என்றும், சந்தம் எஜு என்றும், பிரமன்,
அக்கினி, வாயு, சூரியன் இவர்கள் தேவதைகளென்றுஞ்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிராணாயாமத்தால் பாப
ங்களெல்லாம் தொலையுமென்பது ஆன்றோர் கொள்கை.
காயத்திரி ஆவாகன மந்திரத்திற்கு ரிஷி, சந்தம், தே
வதைகள் இவர்களைத் தியானித்துக் காயத்திரியை ஆ
வாகனஞ் செய்தல் வேண்டும். யோகயாக்ஞவல்கியத்
தில் "பர்க்கன், விஷ்ணு, புருஷன் என்னும் பெயர்களை
வகித்தவனும், சத்தியரூபனும் உருவற்ற கடவுளைத்தி
யானித்து முக்திபெறுவான்" என்றிருக்கின்றது மாலை

யால் அல்லது பவித்திரவிரலில், பெருவிரல்முதல் சுட்டு விரல் அடிப்பவரும் வரையிலாவது எண்ணி வரவேண்டும். காயத்திரி ஜபிக்குமிடம் இவ்விதக்கணக்காகச் சிறப்புடைத்து 1008, அல்லது 108, அல்லது 28ஆவது ஜபிக்க வேண்டும். பத்துமுறை ஜபிக்கல் சாதாரணமென வேதங் கூறுகின்றது ஜபத்தின் இடையில் சூத்திரர், பதிதர், பாதவிடாய்காலத்திலுள்ள மாதர்கள், நீசர்கள், பன்றி இவைகளைக்கண்டால் தண்ணீரைத்தொடவேண்டும். இவைகளுடன் பேசநேர்ந்தால் ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். பின்னர் மறுபடியாவது ஜபத்தை முடிக்கல் வேண்டும். "எவ்விதத்திலாவது காரியத்தில் குறைவுண்டானால் கடவுளை நினைப்பதால் அப்போது குறைவற்றதாகு" மென்று பிரஜாபதி கூறுகின்றார்.

ஹோமம், தானம் பிரதிக்கிரகித்தல், போஜனம் ஆசமனீயம், ஜபம் இவைகள் செய்யுங்கால் கைகளிரண்டும் முழங்கால்களுக்குள்ளிருத்தல் வேண்டும். இனிக்கடவுளை வணங்கும் பொழுதும், மலம் வரும்பொழுதும், வழிபடும் பொழுதும் வேள்விகளிலும், ஆசிரியனைக் கண்டவிடத்தும், ஆன்றோர் சந்நிதியிலும், கழுத்தில் வஸ்திரத்தைச் சுற்றியிருத்தல் கூடாது. ஆசாரியன், பெரியவர்கள், தேவாலயங்கள், தண்ணீர், அரசமரம், அக்கினி, சூரியன் இவைகளைப் பின்புறத்தில் நிறுத்தி ஜபஞ்செய்தல் கூடாது. "கொப்புளுக்குக்கீழான அங்கங்களைத் தீண்டில் தனது கைகளைத் தண்ணீரால் சுத்தி செய்யவேண்டும். அல்லது வலது செவியைத் தொட்டுக் கடவுளை ஒருவாறு தியானித்தல் வேண்டும்." என்று எமன் கூறுகின்றார். தலையிற் பாகை

தரித்தும், நிர்வாணியாயும், தலைமயிரை அவிழ்த்தும், உள்ள
ங்கலங்கியும், கோபங்கொண்டும், ஊறுசை மேலிட்டும்,
படுத்தும், நடந்தும், பரர்களிலூடாகாநதும், பாதுகை
தரித்தும், வாகனமேறியும், கால்களை நீட்டியும், உயர்ந்
தாசனத்தில் வீற்றிருந்தும், இருளடர்ந்த விடமிருந்தும்,
விசாலமான விடத்திலுடகார்ந்தும், தெருவில் நின்றும்,
ஜபஞ்செய்தல் கூடாது. கைமூடாமலும், தலையைமூடியா
மலுஞ்செபித்தல்குற்றத்திற்கிடமாம். ஜபகாலத்தில்நகை
த்தல் கூடாது பக்கங்களிற் பார்க்கலாகாது காலை
யில் தனது நாசிக்கு எதிரிலும், பகலில் தோள்களுக்கு
எதிரிலும், மாலையில் கொப்புளுக்கு எதிரிலும், கைகளை
வைத்து ஜபித்தல்வேண்டும். ஜபகாலத்தில் மந்திரங்க
ளின் பொருளை நினைத்து வரவேண்டும். காயத்திரிமந்
திரத்தைப் பாதத்துடன் பாதம் சேர்க்காது ஜபித்தால்
அது பெரும் குற்றத்திற்கிடமாகுமெனறும், அதைப்பி
ரித்து ஜபஞ்செய்யின்பாபங்களைவிலக்குமென்றும் ஆன்
றோர் கூறுவதால், பாதம்பாதமாகப் பிரித்தே ஜபஞ்
செய்தல் வேண்டும். விசுவாமித்திரர் கூறுவதாவது:—
"மூன்று வேதங்களையும் ஏனைய எவ்விதக் கருமங்களையு
மனுட்டிக்காது ஒழியினும் காயத்திரி மகாமந்திரத்தை
விடாது ஜபிக்கும் ஓர் அந்தணன் வேதியர் திலகனுவான்"
என்பது ஜபத்தின் இறுதியில் பிராணாயாமஞ் செ
ய்தல்வேண்டும். "ஜபத்திற்கு முன்னும் பின்னும் மூம்
மூன்று பிராணாயாமங்கள் செய்யவேண்டு"மென்று கிரம
தீபிகை, என்னும் நூல் அறைகின்றது. "உத்தமே"
என்றற்றொடக்கத்தின் மந்திரத்தால் காயத்திரியைத்தா
ஸ்தானத்திலனுப்பித் தத்தம சாகைகளில் விதிக்கப்பட்

ட மந்திரங்களால் உபஸ்தானஞ் செய்தல் வேண்டும். ஸ்மிருதியர்த்தசார மென்பதில் வணங்கும் வழி இத்தன்மைத் தென வெடுத்துப் பின் வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. "தமது இருசெவிகளை இருகைகளால் தொட்டு பிறகு முழங்கால்கள் முதல் கால் பெருவிரல் காறும் மிருதுவாகத் துடைத்துக் காயத்திரி திசைகள், சந்தியாதேவி, பெற்றோர், மற்றைய பெரியோர், சிஷ்டர்கள் இவர்களை வணங்க வேண்டுமென்பது "தமது ஆடைகளை கிருப்பின் தண்ணீரிற் றேனேனு ஜபஞ் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம், ஆசமனீயம், ஜபம் இவைகளை நின்றுகொண்டே செய்தல் வேண்டும் பிரதக்ஷணஞ் செய்தல் கூடாது" என்று அரிதர் மொழிகின்றார். தாமறிந்தும் அறியாமலும் நேரிடும் பற்பல குற்றங்களுக்குக் கடவுளது திருநாமமே பெரிய பிராயச்சித்தமாம் ஆகலாற்றான் ஜாபாலி "கடவுளது திருநாமமே ஜபிக்கற்பாலது, படிக்கற்பாலது, அதனால் யாமடையும் பயன் அளவிறந்தது" என்றார். காத்தியாயன மாமுனியும் 'சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் புராணங்களிலும் கடவுளது திருநாமமே குற்றங்களுக்குக் கடும் தீ எனவும், அறிந்தறியாக் குற்றங்களுக்கு அதுவே பிராயச் சித்தமெனவும் துணியப்பட்டுள்ளது" என்றார். ஜபம் என்பது இருமைப்பயனையுந் தரத்தக்கது இம்மையில் பிசாசமுதலிய பிணிகளை நீக்குதலானும், மறுமையிற் பாவங்களையொழித்துப் பரமசுகங்களைப் பயக்குதலானு மென்றறிக. ஜபத்தால் தேவதைகள் புகழின் அக்கடவுளர் எம்மிடத்திருவுளம் பெற்ற அவரது திருவருளால் கருதிய பயனைப்பெறுவோம் யக்ஷர், அரக்கர், பிசாச முதலிய

பிணிகளை விலக்குவோம எவ்விதப் பிணிகளும ஜபதத் பராகிய எம்மிடமனுகா தொழிவனவே" என்று அரி தா சாற்றுகின்றார். மனு கூறுவதாவது—"விதியக்கிய த்திலும் ஐபயக்கியம் பதின்மடங்கு அதிகம என்பது. அவரே மறறோரிடம "ஜபத்தாற்றான் சித்திபெறுவான்" என்று தொடங்கி "எககன்மங்களைச் செய்யினும செய் யாவிடினும இவ்வொன்றே அந்தணர்க்குச் சித்தியளிக் கு"மென்றார். கீதாசாததிரததிலும் யககியங்களுக்குள் ஜப யக்கியந்தான் கடவுளது திருவாக்கமைந்திரு க்கின்றது "முமுக்ஷுக்களுக்கு நாராயண அஷ்டாக்ஷ ரம ஜபிக்கவேணடு மென்று தார சாரோப நிடதங்கூறு கின்றது அங்கு"ஓம நமோ நாராயணாய என்ற இத்தா ரகத்தை யுபாசித்தல வேணடும்" என்றிருககின்றது. நாராயணோப நிடதத்தில அதனால யாம பெறும் பெரும பேறைபபறறி எடுத்தோதப பட்டிருக்கின்றது. 'ஆயுள் பெறுவான், பிரஜாபதித் தன்மையடைவான், ஐசுவரிய த்தைப பெறுவான், முத்திசுகமெய்துவான்" என்று. சிவோபாசகா களாயுள்ளவர்களுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஜப ஞ்செய்யவேண்டுமென்பப பல சுருதி ஸ்மிருதி புராணங் கள் பறைபறைகின்றன. சாதாதபர் "ஜபகம், நமகம இவைகளைஜபிப்பவனை நமது கருணையால கணணுதலநா ஆட்கொளவார" என்றார். சௌனகா 'வேதங்களிற் பறபல பெருமந்திரங்களிருப்பினும, அவைகள் அத்தியா ததுமவா திகம்பொருளை விளக்கினும ;புருஷ சூக்தத்திலும மேமபாடுடையமந்திரம வேறிலலை. இம்மந்திரம் பிராயச் சித்தங்களிலும், கடவுள் வழிபாடுகளிலும், மோக்ஷார்த்த ஜபததிலும,வசியத்திலும்,அக்கினியுபஸ்தானததிலும, பு த்திரபபேறு பெறுதலிலும, மறறெவ்விதக் கன்மங்களின

பயன் கிடைக்குமென்னடினதிலும், ரோக நிவர்த்தியிலும், காலன் வெற்றியிலும், மற்றும் அனேக விஷயங்களிலும் முனிகளால விநியோகிக்கப படுகின்றது என்றார். இனிக கிரகஸ்தாகள் ஒளபாசனஞ் செய்வதைக் குறித்துரைப பாம். 'விவாகஞ் செய்த பிறகு ஒர் இமைபபொழுதே கனும் அககினியின்றி யிருக்கல கூடா' தென்று காகா சாரியர் கூறுகிறார். பிரமசாரியனுயுள்ளவன சமிதாதான ஞ்செய்தல வேண்டும். ஒளபாசனத்தின பின்னா ப்ரம்ம எக்ஞியம்செய்தல வேண்டும். 'பைடீநசி' என்பவா மொழி வதாவது —'தததமசாகைகளை அததியயனஞ்செய்தலே ப்ரம்மஎக்ஞியமெனபபடும. அதனைச்செய்பவா பிரமலோ கத்தைப் பெறுவா' என்றார். வேதாததியயனஞ்செய யாதவர் ப்ரம்மஎக்ஞியத்திற்குபபதிலாகக காயததிரியைச் செபித்தலவேண்டும. மனு 'நித்திய விதிகளைச் செய்து தண்ணீரக் கரையில அலலது கானகததிற் சென்று கா யத்திரியை ஜபித்தல் வேண்டு' மென்றுரைததிட்டார். சங்கிரக மென்னுங்கிரந்தத்தில 'பிரம எக்ஞியகதியயாலே ஷ தியானித்துப் புருஷ சூக்தத்தை ஜபிபபவன சாவவே தபாராயண பலத்தைப் பெறுவான்' எனறிருக்கின்றது இனிக்காண்ட ரிஷிகளையும கானகுவேதங்களையும் இதி காசபுராணங்களையுமதேவரிஷிபிதுருக்களையும் முறை ரசித்துத் தாப்பணஞ் செய்வதைப பற்றிக் கூறுவாம. ஆற்றலற் றவனுக்குத தாப்பண விதியைக் குறித்துக் காத்தி யாயனர் சுருக்கி விதித்திருக்கின்றார். 'பிதா வமசத்தின ரும், மாதா வம்சத்தினரும எமமிடம் தாப்பண உலகத் தை எதிர்பாரும் மற்றவரும இவ்வுலகத்தைக் கொள் வாராக' வென்றும் மாதவியத்தில 'பாமமஸ்தம்பம் வரை

யிலுள்ள பிராணிகள் திருப்தி எய்துக என்றுச்சரித்து மூன்று முறை தண்ணீரை எடுத்து விடுவாராக' என்று சங்கிரக தர்ப்பணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இடது கைப்பெருவிரலடியில் திலங்களை வைத்து மற்றைப் பெருவிரல்களாலெடுத்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தல்வேண்டும பெருவிரல் சுட்டுவிரல் இவ்விரண்டு விரலகளினாலும் திலத்தை எடுத்துத் தர்ப்பணஞ் செயதலகூடாது. ஞா யிறு வெள்ளி திரயோதசி அஷ்டமி, ஜன்மானுஜன்ம நக்ஷத்திரங்கள் இவை கூடியகாலததில திலஙகளும அக்ஷதைகளும் கலந்து தர்ப்பணஞ்செய்தலவேண்டும.

இனிக் கடவுள் வழிபாட்டை எடுத்துரைப்பாம. அஃது சுருதி ஸ்மிருதி கிரகிய சூத்திரம புராண முதலியவற்றால் விதிக்கப்பட்டது. ருக் குவேதத்தில "...வஃ வாம்தம்" என்று தொடங்கிய மந்திரம அவ் வழிபாட்டை விதிக்கின்றது. 'ஸ்மிருதிசந்திரிகை' என்னுமோ, நூல் தத்தஞ்சாகை களுக்குரிய கிரியைகளை முடித்தும அக்கினி ஹோத்திரஞ்செய்தும் திருவாரதிக் கைபனும திருமாலினது வழிபாட்டைச்செய்யவேண்டு மென்றெடுத் துரைக்கின்றது. பிறகு தேவர்களை நமஸ்கரித்துத்தனநிலலத்திறபுருநது விதிவழுவாதுபுருஷ சூக்த மந்திரஙகளால் கண்ணனை வழிபடுவாராக' என்று ஹரித முனி சாற்றுகின்றார். வைகாநசக்கிரகியத்தில 'அக்கினியில நித்திய ஹோமம் முடித்து மறை முறை மாறாது மாலைவழிபட்டால் ஏனையக் கடவுளர் எல் லோரும அர்ச்சிக்கபபட்ட வராவா' என்று தொடங்கி மற்றைய எக்கன்மங்கள் குறைவை யெய்தினும் அக்குற றங்களை விலக்கக் கருதி அகிலாங்கரியாமியாகிய நாராய

'ணனை அர்ச்சித்தல் வேண்டும். ஆயினும் விஷ்ணுவினது பரமபதத்தைப் பெறுவானென்பது மறைகளின் முடிவு' என்று இறுதிபெற்ற வசனங்களால் வெளியாகின்றது. போதாயனரும் 'கடவுளர் பூஜையை எடுத்தோதுகிறார். "ஸ்ரீஸ்ணிவஷாவிஷ்ணவே, ஸ்ரீவைகுண்டஜாதவே என்றுதொடங்கும்மந்திரங்களால்தாமதாம்கொண்ட ஆன்மலிங்கங்களுக்கேற்ப ஆசனம், பாத்தியம், அர்க்கியம், ஆசமனீய முதலியவற்றை எடுத்தோதுவித்தல் வேண்டும்' என்று தொடங்கி நாராயணன் பரமசிவம் இருமூர்த்திகளுக்கும் ஒரே பூஜையை விதித்தார். சௌனகர் 'விநாயகன், ஆதித்தன், சத்தி, திருமால், பரமேசுரன், இவ்வைம் மூர்த்திகளையும் நாடோறும் வழிபடுவார் என்றார். மாபாரதத்தில் "பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் தீக்ஷைகள் பெற்ற சூத்திரர் இவர்களால் அன்புடன் ஆராதிக்கப்படுபவன் பத்மநாபனென்றார். சௌனகர் காலையில் விதிவழுவாது நீராடி மனச்சுத்தி எய்திப் பரமேசுரனது சந்நிதானத்திலுட்கார்ந்து வழிபாட்டைத் தொடங்குவானாக' என்றுரைத்தார். அபரார்க்கமென்னும் நூலில் 'அஷ்டாக்ஷர மென்னும் மஹாமந்திரத்தில் திருமாலைப் பூஜை செய்வானாக" என்றெடுத்தோதப்பட்டது. வியாசாசாரியர் "தத்விஷ்ணோ:" என்னும் மந்திரத்தாலும் புருஷசூக்தத்தாலும் ஆதிதேவதமிலாச்சோதியாதியாகிய அரியை அர்ச்சித்தல்வேண்டுமென்றார். பௌத்தயலியர் 'வில்வபத்திரத்தால் கோவிந்தனை ஒருவாறு அர்ச்சிப்பவன் உத்தமலோகங்களிலவனுடன் இகழ்வான நற்றுளசிகளாற் கடவுளின் பிம்பத்தை அர்ச்சிப்பவன் பெரும் பேற்றைப் பெறுவான். சாளக்கிராமத்தில் ஓர்

துளசியை இட்டவன் ஏகாதசியிலுபவாசஞ் செய்தவனை யபோல் இருவினையைபனை யொழித்திடுவான். பாத்திரங்களில அந்தணரைப்போன்ற பாத்திரமும், கோதானத்தைப்போன்ற தானமும், கங்கைக்குச் சமானம்போன்ற தீர்த்தமும், துளசிக்குச் சமானமான பத்திரமும் உலகத்திலில்லே. அன்புடன் கொடுத்தது பலம் பத்திர புஷ்பம், புல, தண்ணீரானும் அதைக்கேசவன் ஏற்றுக்கொள்வான்' என்று சொலலுகின்றார். பாத்மபுராணத்தில் நல்ல ஊறவிளையும் மறறை எந்த நைவேத்தியத்தையும தேவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நைவேத்தியங் கிடைக்காவிடம பழங்களேனும, அவைகளும் கிடடாவிட்த்துப புல பூண்டுகளேனும், அதுவுங் கிடடாவிடததுத் தண்ணீரேனும நிவேதனஞ் செய்யவேண்டியது. மோகத்தினலாவது சோம்பலினலாவது தேவதார்ச்சனம் செயயாதவாகள் கடோமாகிய நரகத்தையும், பறவைகள் மிருகவியவைகளின் ஜன்மத்தையுமடைவாாகள். எவர்கள்களங்கமற்ற மனத்தால் விஷ்ணுவைபபூஜிக்கிறார்களோ அவாகளுக்கு மீணடும ஜனனமில்லே. சாண்டில்லியர் கூறுவதாவது —"பூஜாகாலத்தில் ஹுங்காரமிலலாமலும் பேசாமலும் மௌனமாக விஷ்ணுவை அர்ச்சிக்கவேண்டும்" எனபது. பூஜைக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் அகப்படாவிடதது மனத்தினலேயாவதுதியானித்தல்வேணடும். அங்ஙனஞ் செய்கிறவர்களுக்குத் திருமால் எலலாவற்றையும் அனுக்கிரகிப்பார். விஷ்ணுபூஜை செய்யாதவர்களின் தானம் ஹோமம் தபசு இவைகள் பிரேதத்திற்குச் செய்த அலங்காரம்போல வாளாமுடியும். வேற்றுமைப்படாத ஒரே குடும்பததிலிருக்கும் சகோதரர்களுக்குக் கடவுள் வழிபாடொன்றே. அதாவது ஒருவனே

செய்தாற்போதியது. "சங்கிரகமென்னும புத்தகத்தில் ஓர் சமையற்சோற்றைக்கொண்டு பிழைக்கும் குடும்பத்தினர்க்குப், பிதுர்கள், தேவதைகள், பிராமணர்கள் இவர்களின பூஜை ஒன்றே போதுமானது. வேற்றுமைப் படின் அவர்களுக்கு வீடுகடோறும் வெவ்வேறாகவே செய்தல் வேண்டும். "வஸ்திரம், அலங்காரம், தைல முதலியமற்றைய பொருட்கள், மருந்து இவைகளைக்கடவுளுக்கு ஆப்பித்தே யுட்கொள்ளல்வேண்டும்" என்று சாண்டில்லிய மகரிஷியினுடைய கருத்து. நாரதர் சாற்றுவதாவது:—"புருடசூக்தமென்னும மகாமந்திரத்தால் புஷ்பங்களேனும், மற்றைத் தண்ணீரேனும கடவுளுக்குக் கொடுத்தால் இதனாலுண்டாகும் பயன் அளவிறந்தது" என்பதே. பூஜைக்குப்பிறகு 'ஜிதந்தெ புண்டரீகாக்ஷ என்று தொடங்கிய தோத்திரத்தால் நாடோறுங் கடவுளைத் துதித்து அவரது மலரடி பணிந்து தன்னை அவருக்கு அர்ப்பித்திடுவானாக. வியாசர் கூற்றியாதெனில — "விட்டுணுவினது பாததீர்த்தமானது பற்பல பாவங்களையொழிக்கும். அதே தண்ணீரைத் தரையில காரணமின்றி வீழ்த்தினால் ஏண்மடங்கு பாபங்களை விளைவிக்கும கடவுளது திருவடித் தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டு கையைக் கழுவுதல கூடாது. கழுவின் அதுகொடிய தீவினைகளுக்கிடமாகும்" என்பது. சந்திரிகை யென்னும புத்தகத்தில் உள்ளத்தில கடவுளது திருமேனியும் முகத்தில அவரது திருநாமமும் வயிற்றில் அவரது நைவேத்தியமும் சிரசில் அவருக்கு அர்ப்பித்த புஷ்பமும் பாதோதகமும் எவனிடமிருக்குமோ அவனே அச்சுதன். பக்திருசடரிசிஷ்டத்தில "தேவதைகள், சித்தர்கள், இருடிகள் இயர்களா விட்டுணு நைவேத்தியம் மிகச்சிறப்புடைத்தென்றும் ம

றைய தேவதைகளுக்களித்த நைவேத்தியம் அங்ஙனமல்ல
வெனவும், அதை யுட்கொள்ளின் சாந்திராயண விர
தமனுட்டிக்க வேண்டுமெனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றது. வியாசாசாரியார் நித்தியம் ஹரியைப் பூசித்தபிறகு
ஸ்ரீ அஷ்டாக்ஷரமுதலிய பற்பல மந்திரங்களால் மலபரியாகி
யாகிய ஒருவனே கண்ணனுகர்பிரானைப் பூசிக்கவேண்டு
மென்றார். சாளக்கிராம முதலிய கற்களில் கடவுளை
வழிபடவேண்டுமேயன்றிப் பிரதிமைகளிற் பூசித்தற்கு
விதி எங்குங்காணோமே எனின் "பாரதத்தில் அழகிய
திருமுகமும் திருக்கரங்களுமுடைய தம் ரூபத்தைத்
தமது கருத்திற் பிரதிமையை அமைத்து அதைப் பூசிக்கவேண்
டும், அதை வணங்கவேண்டும், அதைத் தரிசிக்கவேண்
டும், அதைத் தியானிக்கவேண்டும்' என்று பிரதிமா
ராதனத்தை நேரில் விதித்திருப்பதால் அதைப்பற்றி
இங்கு விரிவாக வரையவேண்டியதொன்றுமில்லை. எவ்வி
தத்திலும் கடவுள் பூஜையைவிட்டுவிடுதல் கூடாது "ஒவ்
வொரு தினத்திலும் ஸ்நானம், ஸந்தியை, ஜபம், ஹோ
மம், கடவுள் வழிபாடு, அதிதிகளைப் பூஜித்தல், வைசுவ
தேவஞ்செய்தல், ஆகிய ஆறும் நித்தியகிரியைகளாமென்
று பராசரர் முதலிய ஆன்றோர்களால் கடவுள் பூசை
நித்தியமென எடுத்தோதப்படலாமென்க. தேவலரென்
பவர் கூறுவதாவது—"தேவர்களுக்கெனவும் அந்தணா
களுக்கெனவும் பாகஞ்செய்யாது தனக்கெனப் பாகஞ்செ
ய்பவன் யாண்டும் பாவியாவான்" என்றார். மனுவும்
"தேவர்கள், இருடிகள், மானுடர்கள், பிதுர்க்கள், வீட்
டிலுள்ள தேவதைகள் இவர்களைப் பூசித்தபிறகே இல்
லறத்தலைவன் புசிப்பானாக" என்று சாற்றியிருக்கின்றார்.
சூரியன் உதித்தபிறகு பத்துநாழிகையளவு முற்பகலென்

லும் ஏற்படுகின்றது. அச்சமயப்பகலில் மாத்தியாஹ்நிகானு
ட்டானஞ்செய்தலவேண்டும். பிறகு வைசுவதேவமனு
ட்டிக்கவேண்டும். அதைத் தந்தஞ் சாகைகளிற் கூறிய
படி அனுட்டித்து முடித்தலவேண்டும். அவ்விதமே ஸ
மிருதிகளின் கருத்து. "வைசுவதேவஞ்செய்யாது போ
சனதினங்களில் புசிக்கும் அந்தணா காலசூத்திரமென
னும் நரகத்தைப்பெறுவார" என்று வசிஷ்டா அறைகின
றார். பிறகு அதிதி பூசித்தலவேண்டும். அதிதியி
னிலக்கணம். தூரத்தினின்று வந்தவனும், வைசுவதே
வகாலத்தில் நிகழ்ந்தவனும், சுபக்கிராமத்தவனலலாதவ
னும், தனனை முன்னறியாதவனு மென்பதே. "அதிதி
யும, பிரமசாரியும பக்குவஞ்செய்த அன்னத்திற்கு உரிய
வராதலால அவருக்கு அன்னங் கொடாது புசித்தல
கூடாது" என்று பாராசரா மொழிகின்றார் எங்கு 'ஷ்'
துறவி புசிக்கின்றாரோ அங்கு ஹரியே புசிக்கின்றார். எங்
கு ஹரி புசிக்கின்றாரோ அங்கு உலகமெலாம புசிக்கின்
றது" என்று கௌதமா சொலலுகின்றார். சாதாதபரின்
அபிப்பிராயம். "எவன வீட்டிலுட்புகுந்த அதிதி தான
விருமபியதை யடையாது திரும்புவான் அங்கு தப
பாபத்தை யொழித்து அவனது புண்ணியத்தை யடை
ந்து செலவான்" என்றார். ஸமிருதி ரததினத்தில 'சூரி
யோடம்' என்னும் அதிதி திருமபும பாபம், கனனிலைதத
னினறு அன்னம பெறாத அதிதி பகற்காலத்திற் திரும்பு
வதாலுண்டாகும் பாபத்தினும் எண்மடங்கு அதிகம்."
சூரியோடனென்றால இரவில் வரும் அதிதி. "புலலும்,
நிலமும், தண்ணீரும், சலவார்த்தையும் பெரியோா வீடு
களில் எக்காலமும் குறைகொண்டிருக்கும்" என்று [illegible]

எடுக்கோதியதின் கருத்து யாதெனில், பெரியோர் புகுந்தவிடம் ஆசனமில்லாவிடில் புலனும், படுக்கையில்லாவிடத்துப் பூமியும், பாக்கியபாத்திரங்களில்லாவிடத்துத் தண்ணீரும், அன்னமில்லாவிடத்து நல்ல வார்த்தையும் என்பது.

வெண்கலப்பாத்திரத்தில் இளநீரும், தாமிரப்பாத்திரத்தில் தயிர், மோர், நெய், பால், கரும்பின் சாறு, தேன், உப்புடன் சேர்ந்த பொருள்கள் ஆகிய இவைகள் கள்ளுக்குச் சமானமாகுமாதலால் அவைகளை யுட்கொள்ளுதல் கூடாது. அவசியகர்மங்களை இயற்றிய பக்ஷ்த்தா" என்றுரைக்கப்பட்டிருக்கிறபடி பரிசேஷனஞ் செய்து சிறிது தண்ணீருட்கொள்ள வேண்டும். அடியிற் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் போஜனஞ்செய்கவன் கடையிலுத்தராபோசனம் வாங்கி அதில் பிருதிவியாக தண்ணீராக கீழே வார்ப்பரும் மந்திரத்தால் பூமியில் விடவேண்டும். அம்மந்திரம் "ரௌரவே புண்ய நிலயே பத்மார்புத நிவாசினாம் அர்த்தினாம் உதகம் தத்தம் அக்ஷய்யமுபதிஷ்டது" என்பது. உத்தராபோசனத்திற்குமுன் கையைக் கழுவுதல் கூடாது. அதற்குப்பின் கையால் போஜன பாத்திரத்தைத் தொடக்கூடாது. தொடின் கட்டிய துணியுடன் ஸ்நானஞ்செய்தல் வேண்டும். பிறகு கையைச் சுத்திசெய்து பன்னிருமுறை தனது இடப்புறத்தில் வாய்கொப்பளிக்க வேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்யும்பொழுது முகத்திலுள்ள நீரை யுட்கொள்ளக்கூடாது. முழங்கால் வரையில் கால்களைக் கழுவிச் சிறு குச்சிகளால் பற்களைக் கிளைய வேண்டும். பிறகு ஆசமனீயஞ்செய்தல் வேண்டும்.

ஆசமனீயஞ்செய்வதற்குமுன் சூத்திரா முதலியவர்களை

ப்பார்த்தல் கூடாது. "ஆசமனீயஞ்செய்து ஓம்ஹூ ஊரக்ரு' என்னும் மந்திரத்தால் வலதுகாற் பெருவிரலினது கைபின்றுரித்தத்தை விடவேண்டும். பிறகு உட்கார்ந்து அசைவற்ற மனத்தை யடைந்து கடவுளைத் தியானிக்கவேண்டும். பிறகு தாம்பூலாதி யுட்கொள்ளவேண்டும். வெற்றிலையின் அடியை யென்றால் வியாதியும் நுனியை யுட்கொண்டால் பாபமு முண்டாகும். சுண்ணும்பு வைக்கப்பட்ட வெற்றிலையை மேலின் ஆயுளைக்குறைக்கும். அதன் காம்பு புத்தியை ஒழிக்கும். ஆகையின், அடி நுனி காம்புகளைப் பறித்தும் சுண்ணும்பு வைத்திருந்ததை நீக்கியும் பிறவற்றை யுட்கொள்ளுதலும் வேண்டும். வெட்டாத பாக்கும் தண்ணீரை விட்டுக் கழுவாத வெற்றிலையும், நன்றாகச் சோதிக்கப்படாத சுண்ணும்பும் உட்கொள்வதால் குற்றங்கள் பலவுள. வாயில் வெற்றிலையில்லாமல் வெறும் பாக்கை மென்றால் அவன் ஏழுஜன்மத்திற்கு தரித்திரனும் நரகத்திற்கும் பாத்திரமாவான். எக்காலத்திலும் தாம்பூலம் உட்கொள்ளலாகாது. அவ்விதஞ்செய்தால் ஆயுள், பிரக்ஞை, பலம், வீரியசக்தி இவைகள் குன்றும். நாவில் ஓர்விதக் கறையுமழியமுடியாது. அத்திரிபகவான் கூறுவதாவது — பகல் தூக்கமும் பெண்களுடன் உறவும் கூடாது. இத்தினை செய்தால் ஆயுட்குறைவும், பெண்களுடன் புணரின் புண்ணியக்குறைவு முண்டாகும். அக்காலத்தில் இதிகாசம், புராணம், தர்மசாஸ்திரம் இவைகளைப் படிக்கவேண்டும். வீண்வார்த்தைகளையும் மற்றவரைக் குற்றங் கூறுதலையும் நீக்கவேண்டும் என்பது. வியாசாசாரியார் கூற்று:—சூரியன் அஸ்தமனகாலத்தில் அவசியம் வீட்

டையிட்டு வெளிப்பட்டு மாலைக்கடனை முடிக்கவேண்டும். எவன் குசங்களைக் கைக்கொண்டு கருதலைக் கடவுள், ாகிருக்கி வெளியில் மாலைகடனை முடிப்பான் அவன் பொய், கள் ளாற்றம், பகலில் நாக்கம், பெண்ணுறவு, சூத்திரான்னபோசனம் இவ்வகைக் குற்றங்களை விட்டொழிவான் மாலைக்கடனை முடித்தபிறகு ஒளபாசனஞசெய்து கடவுளை வழிபட்டு அதிதிகளைப் பூசிப்பிக்கவேண்டும் என்பது. சௌனகர் கூறுவதாவது.—

"ஜபம், ஹோமம், பூஜை, வேதாத்தியயனம இவைகளை இரவின் முற்பாதியிற்றினை செய்தலவேண்டும். பிறகு சுகந்தம, தாம்பூலம் முதலியவற்றைக்கொண்டு குடியிலலா வீடு, தேவாலயம், நடப்பு வழி, தாணிபசாலை, தேவர், பிராமணர்கள் இவர்களின் முன்னிலை முதலியவிடங்களை யொழித்துக் கிழக்கு அலலது தென்பாகத்தில தனது சிரசை வைத்துத் தம்மிலலாளுடன் நித்திரை செய்தலவேண்டும. மேற்புறமும வடபுறமும் சிரசைவைத்து றங்கலகூடாது தன்னூர்விட்டு வெளியூரில மேற்கே தலைவைப்பினும வைக்கலாம். எக்காலத்தும் கோணத்தி தலையை வைத்தலகூடாது. தனது மூங்கிறறை சமீபத்தில வைத்துக் கருடமந்திரங்களால ரக்ஷை செய்து சயனித்தலவேண்டும. தலைப்புறத்தில தண்ணீரப பாததிரம் ஒன்று வைத்துக்கொள்ளலவேண்டும் என்றுரைக்கின்றார். ரத்திநாவலி என்னும் புத்தகத்தில் நித்திரை செய்யுமபொழுது பகவானைத் தியானித்து நித்திரை செய்யவேண்டுமென்றும் "இரவும பகலும நிர்மதைக்கு நமஸ்காரத்து விஷசர்ப்பங்களினின்றும் தன்னைக்காக்கவே என்றுஞ் சொலலியிருக்கின்றது. பெண்களுடன் ருது

காலத்திற் கூட்டுறவு செய்யமே மனியஞ்செய்து கூ
பது மாதவிடாய் கண்டது முதல
அவற்றுள் முதனான்கு தினங்களை வலதுகாற் பெருவிரலின
ருதுகாலங்களில் உபயோகமாகவும், மறைமுகாலங்களில
விலிதியாகவுமிருக்கவேண்டும். இருவரும் உடையின்றி
யிருத்தல் கூடாது இரண்டு யாமங்களுக்குமேல் பெ
ண்களுடன் சயனித்தல்கூடாது. அக்காலம் படிய
அவர்கள் முகத்திற்குச் சத்தியுண்டு மிதமாகப் புசித்து
நூறுமுறை ஜபித்து நூறடி நடந்து இடதுபுறமாகக் கீழ்
வைத்துப் படுப்பவனுக்கு வைத்தியன் தாற் பலன் யாதிரு
க்கின்றது என ஓர் மகரிஷி கூறுகின்றார். பாரதத்தில
ஒருவருக்கு இனிய பொருளை அளித்தல்கூடாதென்றும், ஓர்
பொருளைப்பற்றி ஆலோசித்தல் கூடாதென்றும் வழிநட
க்கக்கூடாதென்றும், பலர் தூங்க ஒருவன் விழித்திருக
க்கூடாதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. இனிச் சயன
காலத்தில அடியிற்கண்ட செய்யுளைப் படிக்கலாம

முற்றிற்று.

